

ክፍል ሁለት

ሦስት መሰረታዊ ትምህርቶች

1

የጌታ መንግሥት

በመጽሐፍ ቅዱስ በተቀመጡት ትንቢቶች መሰረት፤ የጌታ መንግሥት ወይም ሕዝብ ሁኔታ በጣም ከባድ ጉዳይ እየሆነ ይመጣል። ምክንያቱም ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሳል። የመንግሥት መዋቅርም እየጠበቀና እየጠበቀ ይመጣል። የራእይመጽሐፍ እንደተነበየውም፤ የሐሰተኛው መሲህ መገለጫ ይታያል። “ይህም የሆነው የአውሬው ምልክት፤ ይኸውም ስሙ ወይም የስሙ ቁጥር የሌለው ማንም ሰው ለመግዛትም ሆነ ለመሸጥ እንዳይችል ነው።” (ራእ 13 ÷ 17)። ይህም ከምንም በላይ ከባድ የሆነ ጉዳይን የያዘ ነው። ስለዚህ የጌታን መንግሥት ወይም ሕዝብ በተመለከተ መነጋገር አለብን።

(1) እግዚአብሔር ወደ ልጁ መንግሥት እንድንገባ ጠርቶናል

ጌታ በምድር እያለ የኖረውን ሁሉ፤ እኛም በምድር እንደዛው እንንዛለን። መዝሙረኛው እንዳወጀው፤ “እግዚአብሔር ጌታዬን፤ ‘ጠላቶችህን ለእግርህ መረገጫ፤ እስክማደርግልህ ድረስ፤ በቀኝ ተቀመጥ’ አለው።” (መዝ 110 ÷ 1)። አሁን፤ ጌታ እያሰሰ እግዚአብሔር የዓለምን መንግሥታት የእግሩ መረገጫ እስኪያደርግለት ድረስ እየጠበቀ ነው። እርሱ ከሁሉም ፖለቲካዎች በላይ ነው። እርሱ ሌላ መንግሥትን እያዘጋጀ ነው። የሰማያትን መንግሥት እንኳ ቢሆን። ከነገዶችና ከዓለም መንግሥታት የተጠሩት ዙሉ ልትመጣ ላለችው የእርሱ መንግሥት ዜጎች ናቸው። እግዚአብሔር ከሰጠን ሕይወት የተነሳ፤ እኛ እማኞች ከዚያመንግሥት ድርሻ አለን። የክርስቲያኖች በዚያች መንግሥት ጠቅላይ ያላቸው ቦታ ይህ ነው።

እግዚአብሔር ለክርስቶስ የመረጠው መንገድ የእኛም መንገድ ነው። ጌታ አሁን ያሉትን መንግሥታት ማስተዳደር እንዳላሰበ ሁሉ፤ የእኛም አመለካከት መሆን ያለበት እንደዚያው ነው። አንድ ቀን እርሱ ህዝቦችን ሁሉ በብረት በትር ይገዛል፤ ስለሆነም መንግሥቱ ትመጣለች። በዚያን ጊዜ እኛም የራሳችን መንግሥት ይኖረናል።

ጌታ ህዝቦችን እንድንባርክ ነግሮናል፤ እንድንረግማቸው አይደለም (1 ጢሞ 2 ÷ 1-4)። አምስተኛው ማህተም ሲከፈት ብቻ (በራእይመጽሐፍ እንደተጻፈው) ከመለዊያው በታች ያሉ ነፍሳት በቀልን ይጠይቃሉ፤ ባርኮትን አይደለም። ጌታን በሉቃስ 12 ÷ 14 ላይ አንድ ሰው ውርስ እንዲያካፍላቸው በጠየቀው ጊዜ፤ መልሱ “አንተ ሰው በእናንተ ላይ ፈራጅ ወይም ዳኛ ያደረገኝ ማነው? የሚል ነበር። ይህ የዚህ ዓለም ጉዳይ ነው፤ ክርስቲያኖች ዛሬ ማድረግ የሚገባቸው አይደለም። በሌላ ጊዜ፤ ስታመነዝር አግኝተዋት ወደ ጌታ ያመጧት ሌት፤ በጌታ ከሚፈረድባት ይልቅ፤ በእነዚህ ቃላቶች ነጻ ወጥታለች፤ “እኔም አልፈርድብሽም፤ በይ. ሂጂ፤ ከእንግዲህ ግን ኅጢአት አትሰረ” (ዮሐ 8 ÷ 11)። ይህ ደግሞ የወንጀለኛ ጉዳይ ነበር፤ ጌታችን እጁን ጨርሶ አላነሳም፤ ይልቁንም፤ በጣቱ መሬት ላይ ጻፈ እንዲሁም አቧራው እንዲበተን አደረገ። ጌታ ሁኔታዎቹን ሲፈታ የነበረው በዚህ መንገድ ነበር፤ ከእርሱ ጋር ህብረት ያለን እኛም ይህንኑ መንገድ መከተል አለብን። ጳውሎስ “እግዚአብሔር እኛን ሐዋርያቱን፤ ሞት እንደተፈረደባቸው ሰዎች ከሰው ሁሉ መጨረሻ ያለለፈን ይመስለኛል፤” (1ቆሮ 4 ÷ 9) ብሏል። ስለዚህ ለቆሮንቶስም ሰዎችም ሆነ ለሌሎች አማኞች ሁሉ፤ በዚህ ዓለም ላይ በነግሱ በጣም ስህተት ነው።

(2) የፖለቲካ ችግሮችን በተመለከተ

እዚህ ላይ የማነሳው ጉዳይ ወደ ፖለቲካ መግባትን በተመለከተ ነው፤ በአንድ አገር ፖለቲካ ውስጥ አነስተኛም ሆነ ትልቅ

ባለሥልጣን ስለመሆን። ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔር ልጆች “ይህን ዓለም መግዛት የሚገባው ማነው? ክርስቲያኖች የሕዝብን ጉዳዮች ሲያስተዳድሩ፤ ለህዝቡ በጣም ጥሩ የሚሆን ይመስላል” የሚለውን ይገነዘባሉ። በትክክልም ክርስቲያኖች የሕዝብን ጉዳዮች ሲያስተዳድሩ መልካም ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስቀምጠው የክርስቲያኖችን መንገድ ምንድን ነው? ጌታችን ይህን አስመልክቶ እንደዚህ አላለምን? “የእኔ መንግሥት ከዚህ ዓለም አይደለም፤ በሆንማ ኖሮ አይሁድ እንዳይዙኝ ሎሌዎቼ በተከላከሉለኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቱ ከዚህ አይደለም” (ዮሐ 18 ÷ 36) አሁን በምድር ያሉ ህዝቦች በሰይጣን ኃይል ስር ናቸው፤ እኛ ጌታን የምናውቅ ግን፤ ወደ እግዚአብሔር የሚወደው ልጁ መንግሥት ተሻግረናል (ቆላ 1 ÷ 13)። ዜግነታችን በሰማይ ነው (ፊሊ 3 ÷ 20)።

በሮም የዜግነት መብት የሌላቸው ሰዎች ነበሩ። ጴጥሮስ እንዳለው፤ በምድር እንግዶችና መጽተኞች ነን (1ጴጥ 2 ÷ 11)፤ በመሆኑም በምድር መብት የለንም። በሰማይ ግን የዜግነት መብት አለን። በምድር ለሕግ የምንገዛ ሰዎች ነን፤ መብቶቻችን ግን በላይ በሰማይ ናቸው። የየትኛውም ሀገር ዜግነት ያላቸው ክርስቲያኖች፤ ከዚህ ዓለም መንግሥት ነጻ የወጡ እና የሰማያዊው መንግሥት ዜጎች ወደመሆን የመጡ ናቸው። ለምድር የተለየን ፍጥረቶች ነን፤ በዐዲስ ኪዳን የግሪክ “እንግዶች” የሚለው ቃል “የተለዩ ፍጥረቶች ተብሎ ሊተረጎም ይችላል። የጌታ ትዕዛዝ ይህ ነው፤ “እያሱሰም ደቀ መዛሙርቱ ወዳሉበት ቀርቦ እንዲህ አላቸው፤ ‘ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጥቶኛል፤ ስለዚህ ሂዱና ሕዝቦችን ሁሉ በአብ። በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀ መዛሙርቱ አድርጓቸው፤. . .” (ማቴ 28 ÷ 18-19)። ይህ በግልጽ በዓለም ውስጥ እንዳልሆነን ያሳያል፤ ያለዚያማ ወደ ዓለም እንድንሄድ ሊነገረን አያስፈልግም ነበር። እኛ ዓለምን በወንጌል የምንነካ ሰማያዊ ዜጎች ነን። ለዚህም አማኞች በምድር

ሲኖሩ ለሕግ የሚገዙ መሆን አሰባቸው እንላለን፤ ሆኖም ራሳቸውን የዚህ ዓለም መንግሥት ባለ መብት ዜጎች አድርገው መቁጠር የሰባቸውም። እስጢፋኖስ የእስራኤል ህዝቦች በግብፅ እንዴት እንግዶች እንደሆኑና (ሐዋ. ሥራ 7 ÷ 6)፤ ሙሴም በምድያም ሀገር እንዴት ምጽተኛ እንደሆነ (ሐዋ. ሥራ 7 ÷ 29) መስክሯል። እኛም የሰማይ ዜጋ በመሆናችን፤ እንደነሱ እንግዳና መጽተኛ ነን፤ በመሆኑም ሰማያዊው ዜግነታችን ቅድሚያ የሚሰጠው ስለሆነ በምድር ያሉ መብቶችን መጠየቅ የለብንም።

ዜግነትን አስመልክቶ ትንሽ መናገር ያስፈልጋል። ጳውሎስ የሮም ዜግነት እየተባለ የሚባለውን ነገር፤ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ላይ እንደተቀመጠው፤ ሶስት ጊዜ ተጠቅሞበታል፤ ሆኖም የተጠቀመበት ምክንያት በነበረበት ሁኔታ ላይ አፍትሃዊ የሆነ ነገር ስለፈጸመበት ብቻ ነው። በምዕራፍ 16 ጳውሎስ ያስፍርድ መደብደባቸው ተዝጊ እንዳልሆነ ሲቃወም እናገኘዋለን፤ በምዕራፍ 22 ቁጥር 24 እየተገረፈ እንዳይመረመር ሲከላከል እናየዋለን፤ በምዕራፍ 25 ደግሞ በቂሳር ፊት መከላከያ ሲያቀርብ እናገኘዋለን። በቀረቡት ክስተቶች ሁሉ፤ ጳውሎስ ያስተዳድሩ የነበሩት ባለስልጣናት ሕጉን ፍትሃዊ በሆነ መንገድ እንዲተገብሩ፤ ሮማዊ ዜግነቱን ተጠቅሞ ተቃውሟል።

(3) የሕዝብ ሥልጣንን በተመለከተ

ያስተዳድራቸው ዘንድ የተወሰኑ ከተሞችን ጌታ ሳይሸልመው በፊት፤ እንዴት ክርስቲያን በምድር ላይ ባለሥልጣን ይሆናል? (ሰቃ 19 ÷ 16 ይመልከቱ) እንግዲህ በደል ቢደርሱበን ምን ማድረግ አለብን ሰሚለው፤ ወደ ፍርድ ቤት ይዘን እንዳንሄድ ትዕዛዝ ተሰጥቶናል (1ቆሮ 6 ÷ 1-8 ይመልከቱ)። ታዲያ መክሰስ እንኳ የማንችል ከሆነ፤ እንዴት አድርገን እንፈርዳለን?

ለምን ፈራጆች እንሆንም? ምክንያቱም ይህ የጸጋ ዘመን ነው እናም እግዚአብሔር ሰዎችን እንድንወድድ ይፈልጋል። ሆኖም ማንም ጥሩ ባለሥልጣን ስመሆን፤ ጻድቅ መሆን አለበት። ፍትህን ሰማሰጠበት በፍቅር መሞላት እንጂ የጽድቅን መርሆች መጣስ አያዋጣም። በመሆኑም የሕዝብ ባለሥልጣን ሆኖ የክርስቲያን ባህርያትን መላበስ የሚቻል አይደለም። የፍትህ ተልዕኮ የሕዝብ ባለሥልጣን መሆንን ይጠይቃል፤ የፍቅርና የጸጋ ተልዕኮ ደግሞ ክርስቲያን መሆንን ይጠይቃል።

በእርግጥም ዳንኤል፤ አስቴር፤ መርዶኪዎስ፤ እና ሌሎችም የሕዝብ ባለስልጣናት ነበሩ፤ ሁሉም ግን በጉዳዩ ላይ ምርጫ ያልነበራቸው ግዛቶች ነበሩ። የእስራኤል ሕዝብ በግዞት በነበሩበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ይጠቀምባቸው የነበሩ ናቸው። እነዚህን የሥልጣን ቦታዎች ለመያዝ ፈልገውና ተመኝተው ቢሆን፤ መጥፎ ምግባር ይሆን ነበር። በግዞት የነበሩ በመሆኑ ግን፤ ለሌሎች ባለስልጣናት መገዛት ስላሰባቸው፤ የሕዝብ ባለሥልጣን ወደ መሆን መጡ።

መጽሐፍ ቅዱስ ሰባለሥልጣኖች እንድንገዛ ያስተምረናል (ሮሜ 13 ÷ 1 ይመልከቱ)፤ ሆኖም ምድራዊ ሥልጣን ስለመያዝ ግን እንድንመራ ቦታ አልታዘዝንም። በመሆኑም የመንግሥት ባለሥልጣን የመሆን ጉዳይ እንደየአስተሳሰባችን ይወስናል። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ምንም ዐይነት ትዕዛዝ የለም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዴት ጌቶችና አገልጋዮች እንደምንሆን ያስተምረናል፤ እንዴት ባለሥልጣናት እንደምንሆን ግን ምንም ዐይነት አስተምህሮ የለውም።

(4) አማኞች ስለፖለቲካ የሚኖራቸውን አመለካከት በተመለከተ

“ማንኛውም ሰው በሥልጣን ላሉት ሹማምንት መገዛት ይገባዋል፤ ከእግዚአብሔር ካልሆነ በስተቀር ሥልጣን የለምና፤

ያሉትም ባለ ሥልጣናት በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው።” (ሮሜ 13 ÷ 1)። እግዚአብሔር በምድር ላይ ሁለት ድርጅቶችን አስቀምጧል፤ አንዱ ግዛት ወይም መንግሥት ሲሆን ሌላኛው ደግሞ ቤተ ክርስቲያን ናት። መንግሥት ሥልጣን አለው፤ እንደዚሁም ቤተ ክርስቲያንም ሥልጣን አላት። የመንግሥት ሥልጣን ሁሉ ምንጭ እግዚአብሔር ነው። በምድር ላይ የሚገኙ ስልጣኖች ሁሉ በእግዚአብሔር ለበጎ የተሾሙ ናቸው። እነዚህ ስልጣናት በእርሱ ላይ በይዘት ግን፤ ወዲያውኑም ይሁን ዘግይቶ መወገዳቸው አይቀርም። ሁሉም በእግዚአብሔር ሥልጣን ቁጥጥር ስር ናቸው። ፖሊሶች እንኳ በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው። በመሆኑም ጌታ በምድር ላይ ሥልጣንን እንድንይዝ ባያደርገንም፤ ለባለሥልጣናቱ እንድንገዛ ግን ትዕዛዝን ሰጥቶናል። ለሁሉም የመንግሥት ባለሥልጣናት ልንገዛ ይገባል። እንደዚሁም በቤተ ክርስቲያን ውስጥም ባሉ መንፈሳዊ ባለሥልጣናት ሁሉ ልንገዛ ይገባል።

እግዚአብሔር በምድር ላይ ሥልጣናትን አስቀምጧል፤ ክርስቲያኖችም ሊፈሯቸው ምንም ምክንያት የላቸውም። በመንግሥት እናምናለን፤ መንግሥት አልባነትን እንቃወማለን። በእግዚአብሔር የተሾሙት ባለሥልጣናት ክፉውን እንዲቀጡ፤ መልካሙን ደግሞ ለማመስገን ነው (ሮሜ 13 ÷ 3 ይመልከቱ)። ምንም እንኳ እንዲህ ሀይነቱ ሥልጣን የተበላሸ ሊሆን ቢችልም፤ ክፉውን ስለመቅጣት እና መልካሙን ስለማመስገን ያለው መርህ መቼም ቢሆን ስህተት ሊሆን አይችልም። ሕጉን የሚያስፈጽሙት፤ ሕጉን መጠበቅም አለባቸው። የመንግሥት ባለሥልጣናት ሕጉን የሚጠብቁትን እንቀጣለን ብለው በድፍረት በግልጽ አያውጁም።

ለህሊና ሲባል፤ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በምድር ላይ ላስቀመጠው መንግሥት መግዛት አለባቸው፤ “ለእያንዳንዱ የሚገባውን ሰጡ፤ ግብር ከሆነ ግብርን፤ ቀረጥ ከሆነ ቀረጥን፤

መፈራት ለሚገባው መፈራትን፤ ክብር ለሚገባውም ክብርን ሰጡ።” (ሮሜ 13 ÷ 7) ግብር መክፈልን መማር የክርስቲያን ግዴታ ነው። ጴጥሮስ እንዲህ ብሏል፤ “ስለ ጌታ ብላችሁ ለምድራዊ ባለ ሥልጣን ሁሉ ተገዙ፤ የበላይ ባለሥልጣን ስለሆነ ለንጉሥ ቢሆን፤ ወይም ክፉ አድራጊዎችን ለመቅጣት፤ በጎ አድራጊዎችን ለማመስገን እርሱ ለሾማቸው ገገሮች ታዘዙ።” (1ጴጥ 2 ÷ 13-14)።

(5) የመታዘዝ ገደብን በተመለከተ

ያልተገደበ መታዘዝ የሚገባው ለእግዚአብሔር ብቻ ነው፤ ሌሎች እግዚአብሔር የሰጣቸውን የሥልጣን ልክ ያለፉ ሁሉ ልንታዘዛቸው የሚገባቸው አይደሉም። ክርስቲያን ለአገሩ የሚያደርገው መታዘዝ ፍጹም አይደለም። መታዘዝ የተግባር ጉዳይ ነው፤ መግዛት ግን አመለካከት ነው። ከዘጸአት መጽሐፍ የምንማረውም፤ የዕብራውያን አዋላጆች የግብጽ ፈርዖን ያዘዛቸውን አያደርጉም ነበር፤ ትዕዛዙም የዕብራውያን ሴቶች የሚወለዱአቸውን ወንድ ልጆች ሁሉ እንዲገቡ ነበር፤ የሙሴም እናት ይህንን የፈርዖንን ትዕዛዝ አላከበረችም። ምክንያቱም የፈርዖን ትዕዛዝ ከእግዚአብሔር ትዕዛዝ የሚቃረን ነበርና ነው፤ ሊታዘዙለት አያስፈልግም፤ አይገባምም። የዳንኤል ሶስት ባልንጀሮችም ለንጉሡ ትዕዛዝ አልታዘዙም፤ በመሆኑም ከእግዚአብሔር ባርኮትን ተቀብለዋል። ዳንኤል ራሱም ለንጉሡ አዋጅ አልተገዛም እናም በእንበሶች ጉድጓድ ተጥሎ ነበር፤ እርሱም ከእግዚአብሔር ምሥጋና አግኝቷል። ሃሮድስ በዜተልሄም ያሉ ከሁለት ዓመት በታች ያሉ ወንድ ህጻናት እንዲገደሉ ትዕዛዝን ባወጣ ጊዜ፤ ዮሴፍ ህጻኑን አያሱሰን ይዞ ወደ ግብጽ ሸሸ።

የሀገሪቱ ባለሥልጣናት ትዕዛዝ ከእግዚአብሔር ህጎችና ትዕዛዛት የሚቃረን እስካልሆነ ድረስ፤ እነዚህን ባለሥልጣናት ልንታዘዛቸው ይገባል። ጴጥሮስና ዮሐንስም በጊዜው ስለ አያሱስ

እንዳይናገሩ እና እንዳያስተምሩ ይከለክሏቸው ለነበሩት ባለስልጣናት እንዲህ ብለዋል፡ “ከእግዚአብሔር ይልቅ ለእናንተ መታዘዝ በእግዚአብሔር ፊት ይገባ እንደሆነ እስቲ እናንተው ፍሪዳ፡ እኛስ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ወደ ኋላ አንልም” (ሐዋ. ሥራ 4 ÷ 19-20)። የየትኛውም ሀገር ገዢ ባለሥልጣናት ስለ ሃይማኖታችን በደል የሚያደርሱብን ከሆነ፡ ልንታዘዛቸው አይገባም፤ ሆኖም በወህኒ እለክ መጣል ድረስ ራሳችንን ማስተዋት አለብን።

(6) አብዮትን በተመለከተ

ሁልጊዜም መግዛት አለብን፤ መታዘዝ ግን ገደብ አለው። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር የትኛውም ክርስቲያን አብዮትን እንዲጀምር አይፈቅድም። አለመታዘዝ ተፈቅዷል፤ በአመለካከት ደረጃ መግዛት ግን የግድ ነው። አለመግዛት እንደ በመጽ ይቆጠራል።

በምንመላለስበት ቦታ ሁሉ፡ ዘይታው ላለው መንግሥት ልንገባ ይገባል። ባንገባ ግን፡ ያልተገባነው እግዚአብሔርን ነው። ትግበራውን መቋቋም ሳንችል ስንቀር፤ ወደ ሌላ ከተማ ልንሄድ እንችላለን፤ ምክንያቱም እዚህ ያለነው ሰዎችን ልናገለግል ነው፤ ልንፈነቅላቸው አይደለም። ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ መሸሸ የጌታ ትዕዛዝ ነው (ማቴ 10 ÷ 23)።

(7) ጦርነትን በተመለከተ

በብሉይ ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር ወደ ጦርነት የሚዘምት አምላክ እንደሆነ እናገኛለን። “መሸሸጊያ አምላክ” ተብሎም ተጠርቷል። እስራኤላውያን የተዋጉት አብዛኛዎቹ ጦርነቶች የእግዚአብሔር ትዕዛዛት ነበሩ። ወደፊትም በአርማጌዶን (ራእ 16 ÷ 14-16፤ ዘካ 14 ÷ 2 ተመልከቱ)፤ እግዚአብሔር ለውጊያ ህዝቦችን ይሰበሰባል። በመሆኑም ጦርነት ሙሉ በሙሉ ፍትሃዊ አይደለም ማለት አንችልም። ሆኖም በዚህ ዘጸጋ ዘመን፤ ጌታ

እያሱስ ለተከታዮቹ እንዲህ ብሏል፡ “ሰላምን የሚያመርዱ ብጹዓን ናቸው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው ይጠራሉና።” (ማቴ 5 ÷ 9 እንዲህ ሲልም አውጇል፡ “የእኔ መንግሥት ከዚህ ዓለም አይደለም።” (ዮሐ 18 ÷ 36)። ስለሆነም በዚህ ዘመን ለሰዎች የጸጋን ወንጌል እንድንሰብክ ይፈልጋል። ለጴጥሮስ ያለውም እንዲህ ነው፡ “ሰይፍህን ወደ ሰገባው መልሰ!” (ዮሐ 18 ÷ 11)። እሁን ሰይፍን ወደ ሰገባው የምንመልስበት ጊዜ ነው። በጦርነቱ የመሳተፍ ጉዳይ በምርጫ ከሆነ፤ የትኛውም ክርስቲያን ለጦርነት እውትና መስጠትም ሆነ በጦርነቱ መሳተፍ የለበትም። እንድንገባ የምንገደድ ከሆነ ግን፡ እንደ ክርስቲያን እጃችንን ለጦርነት ማንሳት የለብንም፤ ያልቁንም በዚህ ምክንያት ለሚደርሱበን ስቃይ ሁሉ መዘጋጀት አለብን። ለክርስቲያን በጦርነት እንዲሳተፍ ባይገደድ ጥሩ ነው። እግዚአብሔር ከዚህ ነፃ እንዲያወጣን እንጠይቅ። ምንም እንኳ ጦርነት እንዲኖር በእግዚአብሔር የተፈቀደ ቢሆንም፤ እኛ ግን እንደ ክርስቲያን ተሳታፊ መሆን የለብንም።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- እሁን፤ ጌታ እያሱስ፤ እግዚአብሔር የዓለምን መንግሥታት የእግሩ መረገጫ እስኪያደርግለት ድረስ እየጠበቀ ነው።
- እግዚአብሔር ከሰጠን ሕይወት የተነሳ፤ እኛ አማኞች ከዚያመንግሥት ድርሻ አለን።
- ጌታ እሁን ያሉትን መንግሥታት ማስተዳደር እንዳላሰበ ሁሉ፤ የእኛም አመለካከት መሆን ያለበት እንደዚያው ነው።

- የየትኛውም ሀገር ዜግነት ያላቸው ክርስቲያኖች፤ ከዚህ ዓለም መንግሥት ነጻ የወጡ እና የሰማያዊው መንግሥት ዜጎች ወደመሆኑ የመጡ ናቸው።
- እኛ ዓለምን በወንጌል የምንነካ ሰማያዊ ዜጎች ነን።
- ሰማያዊው ዜግነታችን ቅድሚያ የሚሰጠው ለሰላምና በምድር ያሉ መብቶችን መጠየቅ የለብንም።
- የሕዝብ ባለሥልጣን ሆኖ የክርስቲያን ባህርያትን መላበስ የሚቻል አይደለም።
- የመንግሥት ባለሥልጣን የመሆን ጉዳይ እንደየአስተሳሰባችን ይወሰናል።
- የመንግሥት ሥልጣን ሁሉ ምንጭ እግዚአብሔር ነው።
- ጌታ በምድር ላይ ሥልጣንን እንድንይዝ ቢያደርገንም፤ ለባለሥልጣናቱ እንድንዞላ ግን ትዕዛዝን ሰጥቶናል።
- ግብር መክፈልን መማር የክርስቲያን ግዴታ ነው።
- የሀገሪቱ ባለሥልጣናት ትዕዛዝ ከእግዚአብሔር ሀጎችና ትዕዛዛት የሚቃረን እሳካልሆነ ድረስ፤ እነዚህን ባለሥልጣናት ልንታዘዛቸው ይገባል።
- ሁልጊዜም መግዛት አለብን፤ መታዘዝ ግን ገደብ አለው። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር የትኛውም ክርስቲያን አብዮትን እንዲጀምር አይፈቅድም።
- ምንም እንኳ ጦርነት እንዲኖር በእግዚአብሔር የተፈቀደ ቢሆንም፤ በጦርነቱ የመሳተፍ ጉዳይ በምርጫ ከሆነ፤ እኛ ግን እንደ ክርስቲያን ተሳታፊ መሆን የለብንም።

የጌታ ዳግም ምጽዕት

“ሰለዚህ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ በጉጉት በመጠየብ ላይ ሳላችሁ፤ ማንኛውም መንፈሳዊ ስጦታ አይጎድልባችሁም።” (1ቆሮ 1 + 7)

“በእንዴት ያለ አቀባበል እንደ ተቀበላችሁንና ሕያውና እውነተኛ የሆነውን አምላክ ለማገልገል ከጣያታት ወደ እግዚአብሔር እንዴት እንደተመለሳችሁ እነርሱ ራሳቸው ይናገራሉ፤ ደግሞም ከመታን ያስነሳውንና ከሰማይ የሚመጣውን ልጁን፤ ከሚመጣውም ቁጣ የሚያድነንን ኢየሱስን እንዴት እንደምትጠየቁ ይናገራሉ።” (1ተሰ 1 + 9-10)

“እኛ ግን አገራችን በሰማይ ነው፤ ከዚያ የሚመጣውንም አዳኝ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በናፍቆት እንጠየቃለን።” (ፊሊ 3 + 20)

“ፎካት የሚገኝበት የእግዚአብሔር ጸጋ ለሰዎች ሁሉ ተገልጦአልና፤ ይህም ጸጋ በኅሊኦት መኖርንና ዓለማዊ ምኞትን ከደን፤ በአሁኑ በመን ራሳችንን በመግባትና በጽድቅ፤ በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት እንድንኖር ያስተምረናል፤ ይህም የተባረከ ተሰፋችን የሆነውን የታላቁን የአምላካችንንና የአዳኞችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ በመጠየብ ነው።” (ቴቶ 2 + 11-13)

“ልባችሁ አይጨነቅ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ። በአባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ ይህ ባይሆንም ኖሮ እንግራችሁ ነበር፤ የምሄደውም ሰፍራ ላዘጋጅላችሁ ነው። ሄጀም ሰፍራ ካዘጋጀሁላችሁ በኋላ፤ እኔ ባለሁበት እናገተም ከእኔ ጋር እንድትሆኑ ልጠስዳችሁ ዳግመኛ እመጣለሁ።” (ዮሐ 14 + 1-3)

“ይህን እንጀራ በምትባለባት ጊዜ፤ ይህንም ጽዋ በምትጠጡበት ጊዜ ሁሉ ጌታ እስከሚመጣ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁ።” (1ቆሮ 11 + 26)

“እናንተ የገሊላ ሰዎች ሆይ፤ ወደ ሰማይ እየተመለከታችሁ እዚህ የቆማችሁት ለምንድን ነው? ይህ ከእናንተ ዘንድ ወደ ሰማይ ሲያርግ ይደቅሁት ኢየሱስ፤ ልክ ወደ ሰማይ ሲወጣ እንዲያችሁት በዚህ ሁኔታ ይመለሳል።” (ሐዋ. ሥራ 1 + 11)

ክርስቶስ የብዙ ሰዎችን ኅሊኦት ለመሸክም፤ እንዲሁ አንድ ጊዜ መስዋዕት ሆኖአል፤ ሁለተኛ ጊዜም ይገልጣል፤ ይህም ለሚጠየቁት ድኑትን ለማምጣት እንጂ ኅሊኦትን ለመሸክም አይደለም።” (ዕብ 9 + 28)

"እነዚህን ነገሮች የሚመሰክረው፡ "አዎ፡ ቶሎ" እመጣለሁ" ይላል።

አሜን፡ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፡ ና።" (ራእ 22 ÷ 20)

ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመጨረሻው መጽሐፍ፡ የመጨረሻ ምስራፍ፡ የሚገኘው የመጨረሻው ሀረፍተ ነገር የተጻፈው ጌታ ካረገ ከስልሳ ዓመታት በኋላ ነው። መንፈስ ቅዱስ ተገልጦ ነበር፡ ከዐሥራ ሁለቱ የመጀመሪያ ደቀ መዛሙርትም አንዱ ብቻ ቀርቶ ነበር። ጌታ በቅርብ ይመጣል።

መስቀሉን ማሰብ ብቻ አይደለም፡ የጌታን መመለስም መጠበቅ አለብን። ድኑትን ወደ እኛ ያመጣው የእግዚአብሔር ጸጋ፡ የጌታን በክብር መገልጥም እንድንጠበቅ ያስችለናል። ስለዚህ በአንድ በኩል ሕይወት እግዚአብሔርን እናገለግላለን፤ በሌላ በኩል ደግሞ የጌታን መመለስ እንጠበቃለን። በዚህ ምድር እየኖርን ቢሆንም፡ ጌታ እስከሚመጣ ድረስ እርሱን ለማስታወስ እንጀራ እንቆርሳለን። የክህነት አገልግሎትን እንዴት አድርገን ማሟላት እንዳለብን ክብደት ሰጥተን ብናይም፤ በምድር ይህ ዐይነት አገልግሎት ለዘላለም እንደማይቀጥል እናውቃለን። አንድ ቀን የበጉ መሸራ እንሆናለን። የአማኞች ዐላማ ሁሉ ምድራዊ አይደለም። አሁን እዚህ ባለችው ቤተ ክርስቲያን ላይ ብናተኩርም፤ ይህም ቢሆን ለዘላለም በምድር የሚቀር አይደለም። የጌታን መመለስ እየተጠበቅን ነው። የእግዚአብሔር ጥሪ ምድራዊ አይደለም፤ ሰማያዊ እንጂ። በጠቅላላው፤ እግዚአብሔር በምድር ላይ በቋሚነት እንድንገነባ አልጠራንም።

በመጽሐፍ ቅዱስ በተሰጠው የጊዜው ምልክት መሰረት፤ የጌታ መምጣት ያለፋርጥር ቀርቧል። ስለዚህ እንጠብቀው፤ ይህም ሲባል የምናደርገውን ሁሉ የእርሱን መመለስ ለመጠበቅ እናድርገው። ወ/ሮ ማርጋሬት ኢ. ባርበር የጌታን መምጣት በሙሉ ልብ የምትጠብቅ ነበረች። ምንም ቋሚ ነገር

አልነበራትም። አንድ ጊዜ "በሚቀጥለው መታጠፊያ፤ ጌታን ድንገት እገናኘዋለሁ፡ " ብላለች።

መጠራታችን ሰማያዊ ስለሆነ፤ በምድር ላይ ቋሚ ወይም ጊዜ የማይገድበው ነገር የለም። ወደ ጌታ እንደመጣን፤ የጌታን መመለስ የሚጠበቁ ሰዎች ሆነናል። የእርሱን መምጣት እየተጠበቅን ነው፤ እንደሚመለስ ስለምናውቅ ብቻ ግን አይደለም። የራእይን መጽሐፍ ያጠና ሰው ሁሉ የጌታን መምጣት ይጠበቃል ማለት አይደለም። አንዳንድ ሰዎች ስለ ታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ፤ ስለ ዐዲሱ ሰማይና ዐዲሷ ምድር፤ እና ሌሎች ትንቢቶችን ጠንቅቀው የሚያውቁ ሆነው፤ የጌታን መምጣት ግን እየተጠበቁ ላይሆን ይችላል።

እዚህ ያለነው ዓለምን ልንለውጥ አይደለም፤ ይልቁንም፤ የተጠራነው የጌታ ልንሆን ነው። ይህችን ምድር ተስፋ አናደርግም፤ ከዚህ ዓለምም የምንጠብቀው ምንም ነገር የለም። እርሱ በመጀመሪያ በመጣ ጊዜ፤ ጌታ ከነጢአት ነጻ አወጣን፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር ሀብረት የምናደርግበትን የእግዚአብሔርን ሕይወት ሰጠን። ይህ ግን የሥራው ግማሽ ብቻ ነው። ስለ ኀጢአት የነበረው ጥያቄ የተፈታ ቢሆንም፤ ሞት ግን እስከአሁንም አለ። ኀጢአት በሰው ሕይወት ውስጥ የነበረው የበላይነት ቢያበቃም፤ የሰይጣን መንግሥት ግን እስከ አሁንም አልጠፋችም። የሞት ኀይል ተሰብሯል፤ ሟች ሥጋችን ግን እስከ አሁንም ሊሞት ይችላል። የዳንን ቢሆንም፤ አሁንም በዚህ በተበላሽ ስነ ምህዳር ውስጥ ነን። ኑርአችን ጽድቅ የተሞላበት በሆነ ቁጥር፤ የዚህን ዓለም መደምሰስ የበለጠ እንናፍቃለን። አሁን እየተለማመድነው ያለው ድኑት የታሪኩ ግማሽ ብቻ ነው። ምክንያቱም ጌታ ኢየሱስ እኛን ያዳነን ቢሆንም፤ ዓለምን ገና አልለወጣትም።

ዓለም

የጌታ ዳግም መምጣት ዓለምን ለመለወጥ ነው። የውለዋ ደስታን ብቻ አይደለም የሚሰጠን፤ ሆኖም በውጭ ባለው ስነ ምዕዳርም ደስ እንድንሰኝ፤ በምድር ያለውን ሁኔታ ይለውጣል። ብዙ ሰዎች የማህበራዊ ችግሮች ጉዳይ በጣም ይሰባቸዋልና “የጌታ ድኑት ለግለሰቦች ብቻ ነው፤ ዓለምን ያለመመጣጠን ይሞላታል። ትንንሾቹ እንሰላት በጣም ይሰታያሉ። በዓለም ያለው ነገር ሁሉ ለሰው ልጆች በጎጢአት መደሰቻነት ያገለግላሉ። ግለሰቦች ቢድኑም እንኳ፤ ሰለ እነዚህ አሉታዊ ማህበረሰባዊ ሁኔታዎችን ምን ማለት ይቻላል?” ይላሉ።

የጌታን ዳግም መምጣት በተመለከተ፤ በክርስቲያኖች ዘንድ ሁለት ዐይነት አመለካከቶች አሉ። በአንድ በኩል፤ የተወሰኑ አማኞች ዓለምን ማሻሻል የሚል አመለካከት ቢኖራቸውም፤ አስመታደል ሆኖ መጨረሻቸው ከዚህ ሐሳብ ጋር መጥፋት ሆኖአል። በሌላ በኩል ደግሞ፤ ኅላፊነታችን ሰዎችን መታደግ ነው፤ የዚህ ዓለም መሻሻል የጌታን መመለስ ይጠብቃል ይላሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ነገር ላይ ብዙም ግልጽ አይደለም። እግዚአብሔር፤ ኅጢአተኞች ከዳኑና ወደ ገነት ከሄዱ በቂ ነው፤ አላለም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ ዐይነት ሐሳብ አያስተናግድም። ምክንያቱም ገነት የግለሰቦች ድኑት ጉዳይ አይደለም፤ የዐዲሱ ሰማይና የዐዲሷ ምድር ጉዳይ አለ፤ ይህም የሚገኘው የዘላለም ሕይወት እንዲያገኙ የተወሰነላቸው ሰዎች ሁሉ በጌታ ሲያምኑ ብቻና ሲያምኑ ብቻ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ የማህበረሰብ ድኑት ወይም የሚታየው ዓለም ድኑት አለ፤ ይህ ሥራ ግን የሚጠናቀቀው በጌታ ዳግም መምጣት ጊዜ ብቻ ነው። ዛሬ ቤተ ክርስቲያን የተሰማት ተልዕኮ በዓለም ላይ ያሉ ግለሰቦች እንዲድኑ ወንጌልን መሰበክ ነው፤ ሆኖም ጌታ ዓለምን አልረሳትም። ዛሬ ሰዎችን ከዓለም ለመታደግ ተጠርተናል፤ ዓለምን እንድንለውጥ አይደለም። እስካሁን ይህ ዓለም ምንም

ዐይነት ተሰፋ የለውም። የዓለም አጠቃላይ ችግሮች የሚፈቱት ጌታ ሲመለስ ነው።

አንዳንድ መሰረታዊ ችግሮች

በምድር ላይ ብዙ መሰረታዊ ችግሮች አሉ፡

- (1) **የፍትህ መጓደል፤** እግዚአብሔር ጽድቅ የሚገለጠው ልጁ ዳግም ሲመጣ ብቻ እንደሆነ ተናግሯል፤ “ለድቆች በጽድቅ ይፈርዳል፤ ለምድር ምስኪኖችም ፍትህን ይበይናል፤ በአፉ በትር ምድርን ይመታል፤ በከንፈሩም እስትንፋስ ክፉዎችን ይገድላል።” (ኢሳ 11 ÷ 4)።

- (2) **ጦርነት፤** በምድር ላይ የሰው ዘር ሲጨፈጨፍ ነው የኖረው። ዓለም ከሁሉም በላይ የሚያስፈልጋት ሰላም ነው። ጌታ ሲመጣ፤ የጦርነት ማብቂያው ይሆናል፤ “እርሱ በህዝቦች መካከል ይፈርዳል፤ የብዙ ሰዎችን አለመግባባት ያስወግዳል። እነርሱም ሰይፋቸውን ቀጥቅጠው ማረሻ ጦራቸውንም ማብቂያ ያደርጋሉ። ህዝብ በህዝብ ላይ ሰይፍ አያነሳም፤ ጦርነትንም ከእንግዲህ አይማሩም።” (ኢሳ 2 ÷ 4)። ሰላም የሚመጣው ከጌታ ነው፤ ሌላ ከማንም አይደለም።

- (3) **የማህበረሰብ ጤና፤** አንዳንድ ተወሳኮችን እሳካሁን ሙሉ በሙሉ በቁጥጥራችን ስር አላደረግንም። ኤርሚያስና ሕዝቅኤል እንደተናገሩት እነዚህ ሙሉ በሙሉ በቁጥጥር ስር የሚውሉት በእግዚአብሔር ብቻ ነው። ጌታችን ሲመለስ፤ እነዚህ ሁሉ ያልፋሉ፤ “በጽዮን ተቀምጦ ታምሜአለሁ” የሚል አይኖርም፤ በዚያ የሚኖሩ ሰዎች ኅጢአትም ይቅር ይባላል።” (ኢሳ 33 ÷ 24)። ሰዎች ረጅም እድሜም ይኖራሉ፤ “ከእንግዲህም በዚያ፤ ለጥቂት ጊዜ ብቻ በሕይወት የሚኖር ህጻን፤ ወይም ዕድሜ ያልጠገበ አረጋዊ አይኖርም፤ አንድ ሙቶ ዓመት የሞላው ሰው ቢሞት፤ በዐቃር እንደ

ተቀጨ ይቆጠራል፤ አንድ ሰው መቶ ዓመት ሳይሞገው ቢሞት፤ እንደ ተቀሰፈ ይገመታል" (ኢሳ 65 ÷ 20)።

(4) ረሃብ፤ ይህ ዋና ችግር ነው። በእርሻ የሚመረተው ምርት የዓለምን ፍላጎት መሟላት አልቻለም። ዓለም ሁሉ ለዚህ ችግር ሙሉ ትኩረት ሰጥቶታል። በምድር እንግዳ ነገር ሆኖአል፤ ይህም፤ የእርሻ ምርቶች ለመብቀል ችግር የገጠማቸው ሲሆን፤ እረሞች ግን በጣም በቀላሉ እና በጣም በብዛት መብቀላቸው ነው። አረመኑ ነው ሰንዴውን የሚያቀጭጨው፤ ሰንዴው አረመኑን አይደለም። አረሞች ሲነቀሉ ትንሽ ግድዮላሽነት ከታከለበት፤ ሰንዴውም አብሮ ይጠፋል፤ እርሻውም በከፍተኛ ሁኔታ ይጎዳል (ማቴ 13 ÷ 28-30 ይመልከቱ)። ይህ በዘፍጥረት 3 ÷ 17:18 ላይ እንደሚለው የምድር መረገም እውነት እንደሆነ የሚያስረግጥ ነው። ("ከአንተ የተነሳ ምድር የተረገመች ትሁን፤ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ምግብህን ጥረህ ግረህ ከእርሷ ታገኛለህ። ምድርም እጾኽና አሜከላ ታበቅልብሃለች፤ ከቡቃዋም ትበላለህ።)

አረመኑ በተፈጥሮ የሚያድግ ይመስላል፤ በቀሎው ግን በብዙ የማዳበሪያ እርዳታ እንኳ መብቀል ተቸግሯል። ምግብን ለማግኘት የሰው ልጅ እርሻን ማሻሻል አለበት። ይህ የሰው ልጅ ምግብን ለማግኘት ምን ያህል ኀይል ማውጣት እንዳለበት የሚያሳይ ነው። በተፈጥሮ ላይ ብቻ ቢደገፍ፤ ምንም የሚበላው ነገር አይኖረውም። በመሆኑም፤ በእርግጥም በፊቱ ላይ ባለው ላብ እንጀራን ይበላል።

ይህ ችግር ሙሉ በሙሉ እንዲቀረፍ የጌታን መመለስ ይጠበቃል፤ "እነሆ፤ ዐዲስ ነገር አደርጋለሁ፤ እርሱም አሁን ይበቅላል፤ አታስተውሉትምን? በምድረ በዳም መንገድ አዘጋጃለሁ፤ በበረሃም ምንጭ አፈልቃለሁ፤ የምድረ በዳ አራዊት፤ ቀበሮና ጉጉት ያከብሩኛል፤ በምድረ በዳ ውጥ፤

በበረሃም ምንጭ እሰጣለሁና። ለመረጥሁት ሕዝቤ ውሃ እሰጣለሁ።" (ኢሳ 43 ÷ 19-20)፤ "ምድረ በዳውና ደረቁ ምድር ደስ ይላቸዋል፤ በረሃው ሀሴት ያደርጋል፤ ይፈካል፤ እንደ አደይም ያብባል።" (ኢሳ 35 ÷ 1)፤ "እግዚአብሔር ጽዮንን በእርግጥ ያጽናናታል፤ ፍርሥራሾቿንም በርህራሄ ይመለከታል፤ ምድረ በዳዋን እንደ ዓድን፤ በረሃዋንም እንደ እግዚአብሔር ተክል ቦታ ያደርጋል፤ ተደላና ደስታ፤ ምሥጋናና የህማሬ ድምጽ በእርሷ ይገኛሉ።" (ኢሳ 51 ÷ 3)

ዛሬ ምድር ከእርግማን ቦታች ትገኛለች፤ በመሆኑም ጥሩ ምርት አትሰጥም። በግልጽ እንደምናየው ገነት አይደለችም፤ ምክንያቱም በገነት በቀሎ ለመብቀል አይችገርም። ነገር ግን ጌታ በተመለሰ ጊዜ፤ የሁሉ ነገር ህዳሴ ይሆናል። በምድር ያለው ሜዳ ሁሉ ለሰው ልጅ የተትረፈረፈ ያመርታል፤ እሾህና አረም ከዚያ በኋላ አይበቅሉም። ያለ ማዳበሪያም እንኳ፤ ምድር ብዙ ምርትን ትሰጣለች።

(5) ትምህርት፤ ይህ በእርግጥም የአንድ ማህበረሰብ መሰረታዊ ፍላጎት ነው። ሰው ከፋውንና ደጉን እንዲያውቅ መማር አለበት። ክርስቶስ ሲመለስ ግን፤ የጌታ እውቀት ምድርን ሙሉ በሙሉ ይሞላታል፤ "በተቀደሰው ተራራዬ ሁሉ ላይ ጉዳት ወይም ጥፋት አያደርሱም፤ ውሃ ባሕርን እንደሚሸፍን፤ ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን በማወቅ ትሞላለችና።" (ኢሳ 11 ÷ 9)። "ነገር ግን ከዚያ ጊዜ በኋላ፤ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ፤ በልባቸውም እጽፈዋለሁ። እኔ አምላክ እሆናቸዋለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። ከእንግዲህ ማንም ሰው ባልንጀራውን፤ ወይም ወንድሙን፤ 'እግዚአብሔርን ዕወቅ' ብሎ አያስተምርም፤ ከትንሹ ጀምሮ እስከ ትልቁ፤ ሁሉም እኔን ያውቁኛልና፤ ይላል

እግዚአብሔር። በደላቸውን ይቅር እላለሁ፤ ነጠሊታቸውንም መልሼ አላሰብም።" (ኢ.ር 31 ÷ 33-34)።

(6) መዝናኛ ቦታዎች፤ እንደ መጠጥ ቤቶች፤ እጽ ማጨሻዎች፤ ቁማር ቤቶች፤ ቲያትር ቤቶች፤ የሴትኛ አዳሪ ቤቶች፤ እና የመሳሰሉት ነጠሊት የሞላባቸው የመዝናኛ ቦታዎች፤ ሰዎች ነጠሊትን እንዲሰሩ ምቹትን ይፈጥራሉ። እነዚህ ቦታዎች በየትኛውም ከተማ እና መንደር ይገኛሉ፤ ሰውም በእነርሱ ምክንያት ይወድቃል። ይህ ሁሉ ግን ጌታ ሲመጣ ይወገዳል፤ "የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፤ እነርሱም ለነጠሊት ምክንያት የሆኑትንና ክፉ የሚያደርጉትን ሁሉ ለቅመው ከመንግሥቱ ያወጣሉ።" (ማቴ 13 ÷ 41)

(7) እንሰላት ላይ የሚደረግ ጭከና፤ የሰው ልጅ ሕይወት ረብ የለሽ ተደርጎ በተወሰደበት ዓለም ውስጥ፤ የእንሰላት ሕይወት ምን ያህል ረብ የለሽ ይሆናል። ነብርና እንበሳ እንኳ በሰው ልጅ ሲቃይ ይደርሰባቸዋል። ምንም እንኳ እንሰላት ላይ የሚደርሰውን ጭከና ለመከላከል የተቋቋሙ ማህበረሰቦች ቢኖሩም፤ ጌታ እስኪመለስና ለመጨረሻ ጊዜ ነጻ እስኪያወጣቸው ድረስ፤ እነዚህ እንሰላት በባርነት ሆነው በሰቃይ ይጮሃሉ። "እስከ አሁን ድረስ ፍጥረት ሁሉ በምጥ ጊዜ እንዳለው ሲቃይ በመቃተት ላይ እንደሚገኝ እናውቃለን።" (ሮሜ 8 ÷ 22)፤ "ተኩላ ከበግ ጠቦት ጋር ይኖራል፤ ነብርም ከፍያል ግልገል ጋር ይተኛል፤ ጥጃ፤ የእንበሳ ደቦልና የሰባ ከብት በአንድነት ይሰማራሉ፤ ትንሽ ልጅም ይመራቸዋል። . . . ጡት የሚጠባ ህጻን በአደገኛ አባብ ጉድጓድ ላይ ይሜወታል፤ ጡት የሚጠባ ህጻን እጁን በእፋኝነት ጉድጓድ ይከትታል። በተቀደሰው ተራራዬ ሁሉ ላይ ጉዳት ወይም ጥፋት አያደርሱም፤ ውኃ ባሕርን እንደሚሸፍን፤ ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን በማወቅ ትሞላለችና።" (ኢ.ሳ 11 ÷ 6:8:9)

(8) ፖለቲካኞችና ሁሉ በዓለም አቀፍ ደረጃም ይህን በሀገር ውስጥ የፖለቲካ ሥልጣን ለመያዝ ትግል ላይ ነው። ሆኖም ጌታ ሲመጣ፤ ሰባተኛው መልአክ መለከቱን ይነፋል ታላቅ ድምጾችም በሰማይ እንዲህ እያሉ ያውጃሉ፤ "የዓለም መንግሥት፤ የጌታችንና የእርሱ ክርስቶስ መንግሥት ሆነች፤ እርሱም ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሳል" (ራእ 11 ÷ 15)።

በመጀመሪያ ሲመጣ፤ የጌታ ወንጌል የእኔን የነጠሊት ችግር ፈታ፤ ዳግም ሲመጣ ግን፤ በምድር ያለውን ችግር ሁሉ ይፈታል። ጌታ ኢየሱስ ዛሬ ያደረገው በዋናነት በግለሰብ ደረጃ ነው፤ በድርጅት አይደለም። በመንግሥቱ የዚህ ዓለም ችግሮች ሁሉ እንዲፈቱ፤ የእርሱን ዳግም መምጣት ይጠብቃል። ዛሬ ከንፈሮቻቸው በረከሱ ህዝቦች መካከል የምንኖር ከንፈሮቻችን የረከሱ ሰዎች ነን (ኢ.ሳ 6 ÷ 5)፤ ወደፊት ግን በንጹህ ሰዎች መካከል የምንኖር ንጹህ ሰዎች እንሆናለን። ለሰው በጥላቻ ውስጥ ፍቅርን መመስረት አይቻለውም። ዛሬ የሰው ልጅ ሰላምንና ብልጽግናን ለማምጣት የሚያደርገው መከራ ለሰህተት የተጋለጠ ነው፤ በመሆኑም ውጤቱ የሰውን ልጅ መግለጽ ከማይቻል ሲቃይ ሊከተው ይችላል። ጌታ ሲመጣ ግን፤ ሁሉም በፍጽምና ይከናወናል። የጌታ ዳግም መምጣት በእርግጥም ምን ያህል ታላቅ ነው!

ጌታ ይመጣል!

ጥሪያችን ሰማያዊ ነው፤ ሀላማውም የምድርን የሆነ ክፍል ለመለወጥ አይደለም። ለእኛ ቋሚ የሆነ ምንም ነገር የለም፤ ምንም ነገር ጠቃሚ አይደለም። ጌታ ባዘጋጀው መሰረት፤ ኖረንም አልኖረንም ሁለቱም በእኩል ደረጃ መልካም ነው። እርሱ ከመጣ ሁሉ ነገር መልካም ይሆናል። እርሱ ለራሱ ሰል ይኖራል፤ እኛም የእርሱን መመለስ እንጠባበቃለን። እርሱ ሲመጣ ድንታችን ይፈጸማል። የምለወጠው እኔ ብቻ ሳልሆን፤ ለነ ምህዳሩም ይሰወጣል። ዛሬ ከዓለም ስለመውጣትና ከዓለም

እንዳልሆነን እንናገራለን፤ በዚያች ቀን ግን፤ እነዚህን ቃላት ደግመን ማለት አያስፈልገንም። ከዛሬ የሚተላለፍ ወሳኝ የሚባል ነገር አይኖርም፤ ለጌታ የምንሰራው መንፈሳዊ ሥራ እንኳ በቋሚነት አያስፈልግም። የጌታ መመለስ ያለን አንድና ብቸኛ ተስፋ ነው። እንዴት በምድር ላይ በጥልቀት ስር እንሰዳለን? የእግዚአብሔርስ ቃል በየጊዜው አይፈትሸንም? ጌታ በደጃፍ ነው (ማቴ 24 ÷ 33 ይመልከቱ)። መምጣቱን እንጠብቅ።

በመጽሐፍ ቅዱስ የጌታን መምጣት፤ በመንፈስ ይሁን በእራሱ አካል፤ የሚገልጽ አንቀጽ ይገኛልን? መልሱ የጌታ መመለስ አካላዊ ነው፤ ከዚህ በኋላ በመንፈስ አይደለም። ምክንያቱም ጌታ ወደ ላይ ሲወሰድ፤ ደመናም ከእያታቸው ሲሰውረው፤ ደቀመጣሙርቱ የተመለከቱት በዚህ መልክ አይደለም። እነርሱም ወደላይ አቅንተው መሄዱን ሲመለከቱ፤ ንጭ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች ከአጠገባቸው ቆመው ይህን አውጀዋል፡ “እናንተ የገሊላ ሰዎች ሆይ፤ ወደ ሰማይ እየተመለከታችሁ እዚህ የቆማችሁት ለምንድን ነው? ይህ ከእናንተ ዘንድ ወደ ሰማይ ሲደርግ ይሆናችሁት አያስቡ፤ ልክ ወደ ሰማይ ሲወጣ እንዲሆናችሁት በዚህ ሁኔታ ይመለሳል።” (ሐዋ. ሥራ 1 ÷ 11) በተጨማሪም በማቴዎስ ላይ እንዲህ ይላል፡ “የሰው ልጅ ከመላእክቱ ሁሉ ጋር በክብሩ ሲመጣ፤ በክብሩ ዙፋን ላይ ይቀመጣል።” (ማቴ 25 ÷ 31)። ልክ እንደ ሄደው፤ እንደዛው ዳግም ይመጣል። በደመና ሄዷል፤ በደመናም ይመለሳል። እየታየ ሄዷል፤ ተመልሶ ሲመጣም ይታያል። በክብሩ አካል ውስጥ ተመልሶ ይመጣልና። በእርግጥም፤ ያረገው ትክክለኛ ከሙታን የተነሳ ሰው ሆኖ ነው፤ እንደዛው ትክክለኛ ከሙታን የተነሳ ሰው ሆኖ ይመለሳል። ስቅለቱ ትክክለኛና እውነት እንደነበር፤ ዳግም መምጣቱም እንዲሁ ይሆናል።

የጌታ መምጣት ለዚህ ክፉ ትውልድ መጨረሻ ይሰማል፤ እንዲሁም ለዚህ ዓለም ሰላምን ያመጣል። አሁን ያለንበት በመን

ክፉት የበዛበት ነው፤ የደምም ሽታ ከርፍቷል። ዓለሙ በሙሉ የጦርነት ጥላ አጥልቶበታል። ውብ ተደርጋ የተፈጠረችው ምድርም፤ በሰይጣን ክፉትና በሰው ልጅ ኅጢአት፤ እስከማይሰተክክል ድረስ ተበላሽቷል። ጦርነት የክፉት አስፈሪ ገጽታ ነው፤ እንዲሁም የሰውን ዘር ለመደምሰስ የሚውል ሰይፍ ነው።

የመጀመሪያው የዓለም ጦርነት ሲጠናቀቅ፤ የሰው ዘር ሰላምን ተጠምቶ ነበርና፤ የተሰያዩ የሰላም ስምምነቶችንና ዓለም ዐቀፍ ስምምነቶችን ተፈራረመ። ሆኖም በቀጣይ ሃያ ዓመታት ውስጥ፤ ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ተጀመረ። የሰላም ስምምነቶች ከባዶ ወረቀቶች አይሻሉም። “ሰላም ሰጠን/ Give us Peace” የተሰኘው መጽሔት እንዳስፈረው፤ ባሰፋት 3300 ዓመታት ዓለም 8,000 የሰላም ስምምነቶችን ተፈራርማለች። ይሁን እንጂ ጦርነትን ማቆምም ሆነ ደም መቃባት መተው ያልቻሉት ሰዎች ናቸው። አንድ የሰላም ስምምነት በአማካይ ሰማያዊ ዓመት ነው የሚቆየው። የአንድ የሰላም ስምምነት ጊዜ ሲጠናቀቅ፤ ሌላ ጦርነት ይደረጋል፤ ስምምነት ይደረጋል እንዲሁም ስምምነት ይጣሳል። በምድር ትክክለኛ ሰላም የለም። የማያልቅ ሰላም የሚገኘው ጌታ በተመለሰ ጊዜ ብቻ ነው።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- መስቀሉን ማሰብ ብቻ አይደለም፤ የጌታን መመለሰም መጠባበቅ አለብን።
- እግዚአብሔር በምድር ላይ በቋሚነት እንድንገነባ አልጠራንም።
- የጌታ ዳግም መምጣት ዓለምን ለመለወጥ ነው።
- ዛሬ ሰዎችን ከዓለም ለመታደግ ተጠርተናል፤ ዓለምን እንድንለውጥ አይደለም።
- ነገር ግን ጌታ በተመለሰ ጊዜ፤ የሁሉ ነገር ህዳሴ ይሆናል።
- በመጀመሪያ ሲመጣ፤ የጌታ ወንጌል የእኔን የኅጢአት ችግር ፈታ፤ ዳግም ሲመጣ ግን፤ በምድር ያለውን ችግር ሁሉ ይፈታል።
- የጌታ መምጣት ለዚህ ክፉ ትውልድ መጨረሻ ይሰጣል፤ እንዲሁም ለዚህ ዓለም ሰላምን ያመጣል።
- የማያልቅ ሰላም የሚገኘው ጌታ በተመለሰ ጊዜ ብቻ ነው።

ሥራ

3

ከእናንተ ጋር በነበርንበት ጊዜ፤ ስራ የማይወድ አይብላ ብለን ይህን ትእዛዝ ሰጥተናችሁ ነበርና። ከእናንተ አንዳንዶች ሥራ ፈቶች እንደ ሆኑ ሰምተናል፤ እነርሱም ያለ ሥራ እየሆኑ በሰው ጉዳይ ጣልቃ የሚገቡ ናቸው። እንደዚህ ያሉ ሰዎች ተግተው ሥራቸውን እንዲሰሩና እንደ ሥራቸው እንዲበሉ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናዛቸዋለን፤ እንመክራቸዋለንም።” (2ተሰ 3 ፡ 10-12)

1. መጽሐፍ ቅዱስ እንድንሰራ ያዘናል

ለክርስቲያኖች ሥራ የመምረጥ ጉዳይ በሕይወታቸው ከፍተኛ ውሳኔ ነው። አንድ ክርስቲያን ትክክለኛውን ሥራ ካልመረጠ፤ በጌታ የሚኖረው እድገት ይገታል። በመሆኑም የሚሰራውን ሥራ ሲመርጥ መጠንቀቅ አለበት።

በሰነ ፍጥረት ጊዜ፤ ጌታ ሰውን ብቻ አልፈጠረም፤ ይልቁንም ምን እንደሚሰራም አቅዶአል። አዳምንና ሔዋንን ምድርን እንዲያበጁትና እንዲጠብቁት ሾሟቸው ነበር። በመሆኑም ከውድቀት በፊት የነበራቸው ሥራ የአትክልተኝነት ዐይነት ነበር።

ከውድቀት በኋላ፤ እንጀራን ለማግኘት በላባቸው መጣር ነበረባቸው፤ ምክንያቱም መሬቱ በእነርሱ ምክንያት ተረግሞ ስለነበረ ነው። ይህም ከውድቀት በኋላ ለሰው ልጅ የተሰጠው ሥራ የገበሬነት መሆኑም ያሳያል። ለወደቀ ሰው ግብርና ትክክለኛ የሥራ ምርጫ እንደሆነ እግዚአብሔር ከማንም የበለጠ ጠንቅቆ ያውቃል።

በዘፍጥረት ምዕራፍ 4 እንደምናገኘውም ቃዩን አራሽ እንዲሁም አቤል ደግሞ እረኛ ነበሩ። በመሆኑም እረኝነት

ከአራሽነት ተጨማሪ ሥራ ሆነ፤ ይህም በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ነበረው።

የምድር የሰው ብዛት እየጨመረ ሲመጣ፤ የተለያዩ የሙያ ዐይነቶች ተፈጠሩ፤ ብረት ቀጥቃዬ፤ መዳብ ሰሪ፤ የሙዚቃ መሳሪያ ሰሪዎች፤ እና ስለታም ነገሮች አምራቾች። እንዲሁም የባቢሎን ግንብ በሚሰራበት ጊዜ ደግሞ (ዘፍ 11 ይመልከቱ)፤ ግንቦችና አናጣዎችም ነበሩ። የባቢሎን ግንብ መሰራት የነበረበት ባይሆንም፤ ሰዎች ግን መገንባትን አውቀው ነበር።

በዘፍጥረት 12 እግዚአብሔር አብርሃምን እንደመረጠው እንማራለን። አብርሃምም እረኛ ነበር፤ ብዙ ከብቶችና በጎች ነበሩት። የልጅ ልጁ ያዕቆብም የእርሱን ዐይነት የእረኝነት ሥራ ይሰራ ነበር።

ከዚያ በኋላ የእስራኤል ሕዝብ ለግብጽ ፈርዖን ሸክላዎችን ሲሰሩ እናገኛለን። በግዞት ነበሩ። ከግብጽ በወጡ ጊዜ ግን፤ እግዚአብሔር ሁለት ባርኮቶችን ሰጣቸው፤ አንደኛው የተለያዩ የቤት እንስሳትን እንዲያረቡ ሲሆን፤ ሌላኛው ደግሞ ሣርና ወተት የምታፈልቀውን የከነዓንን ምድር እንዲንከባከቡ ነው። ሁለት ተሸካሚ ያስፈለገው ያ የወይን ዛፋ፤ የግብርናን ሥራ በግልጽ ያሳያል። እግዚአብሔር በእርሱ ላይ ቢያምጽና ጣያታትን ቢያመልክ፤ መሬቱ ምንም እንዳያበቅል ሰማዩን መዳብ ምድሩን ደግሞ ብረት እንደሚያደርገው መናገሩ፤ በተስፋይቱ ምድር የሚኖራቸው ዋና ሥራ እርሻና አርብቶ አደርነት እንደሆነ ተጨማሪ ማስረጃ ነው። ከላይ የተዘረዘሩት ሥራዎች በብሉይ ኪዳን ከእግዚአብሔር ይሁንታን ያገኙ ሥራዎች ናቸው።

በዐዲስ ኪዳን የተጠቀሱት መሰረታዊ ሥራዎች ስንት ናቸው? በጌታ ኢየሱስ ከተነገሩት ምሳሌዎች እርሻና ከብት እርባታ አሁንም ዋነኛ ሥራዎች እንደሆኑ እናገኛለን፤ ማቴዎስ

13 የበረው ምሳሌ፤ ማቴዎስ 20 የወይን ቦታ ምሳሌ፤ ሉቃስ 17 ከእርሻ ወይም ከእረኝነት ተመልሶ ጌታውን ያገለግል ስለነበረው አገልጋይ፤ እና ዮሐንስ 10 ነፍሱን ስለበጎቹ አሳልፎ ስለሚሰጠው እረኛ፤ ስለ ጌታ።

ጌታ ህሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን በሚጠራበት ጊዜ፤ ብዙዎቹ ዓላ አጥማጆች ነበሩ። ቀራጭ የነበሩትን ሥራቸውን እንዲተዉ ነግሯቸዋል። ከዓላ አጥማጆቹ ለአንዳንዶች “ሰዎችን አጥማጆች አደርጋችኋለሁ” (ማቴ 4 ÷ 19) ብሏቸው ነበር። ስለዚህ ዓላ አጥማጅነትም በእግዚአብሔር ይሁንታን ያገኘ ሥራ ነው።

ሉቃስ ሐኪም ነበር (ቆላ 4 ÷ 14)፤ ጳውሎስ ደግሞ ድንኳን ሰሪ ነበር (ሐዋ. ሥራ 18 ÷ 3)። ድንኳን መሥራት ከዓላ ማጥመድ የሚለየው፤ አምራችነት በመሆኑ ነው። እርሻ ቀጥተኛ ሥራ ሲሆን፤ መዳመጥ፤ ማዳወር፤ መቁረጥ ወይም ድንኳን መሥራት ተጨማሪ ሥራዎች አላቸው፤ በመሆኑም የማምረት ሥራዎች ናቸው።

እግዚአብሔር ከብሉይ እስከ ዐዲስ ኪዳን ድረስ የተለያዩ ሥራዎችን አዘጋጅቷል ለማለት እንችላለን። የጌታ ደቀ መዛሙርት ገበሬዎች ወይም እረኞች ወይም የእጅ ባለሙያ ወይም ዓላ አጥማጆች ወይም አምራቾች ነበሩ። ሌላ አንድ ሥራ መጨመር እንችላለን፤ የጉልበት ሠራተኝነት። ዐዲሱ ኪዳን እንዲህ ይላል፤ “ለሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋል” (1ጢሞ 5 ÷ 18)። የጉልበት ሠራተኛ በእጁ ነገሮችን የሚያከናውን ወይም ያልሰለጠነ ሠራተኛ ነው። ይህ ዐይነት ሥራም በመጽሐፍ ቅዱስ የተፈቀደ ነው።

2. ሥራዎችን የሚመራ መርህ

መጽሐፍ ቅዱስን ስናስብ፤ እግዚአብሔር ለሰዎች የተለያዩ ሥራዎችን እንዲሰሩ እንዳዘዘ እንመለከታለን። እነዚህ ሥራዎች

የተመሰረተበት መሰረታዊ መርህ አለ፤ ይህም፤ ሰዎች ከተፈጥሮ መጠቀም ያለባቸው፤ ጊዜያቸውን ወይም ብርታታቸውን ተጠቅመው ውርተው በማግኘት ነው፤ የሚል ነው። ይህን መርህ በመጣሰ የሚደረግ የትኛውም ሥራ ከመጽሐፍ ቅዱስ ይሁንታን እያገኘም። የዚህ መርህ የተለያዩ መልኮች እንደሚከተለው እንመልከት፤

ሀ. ሀብትን ለመጨመር የተፈጥሮን ሀብት ማውጣት፤ ይህን ሀረፍተ ነገር እንዴት እናብራራው? በዚህ መንገድ ጥሩ ማብራሪያ መሰጠት እንችላለን፤ ዘሪ ዘሩን ዘራ፤ ቆይቶም ሰላሳ ወይም ስልሳ ወይም መቶ አገኘ። የዚህ ዐይነቱ ብዜት ለሁሉም ከተትረፈረችና እኩል ከሆነችው ከተፈጥሮ የሚገኝ ነው። እግዚአብሔር ዐሐይ ብርሃኗን ለጎጠኦቻቸውም ለጸድቁም እኩል እንድታበራ እድርጓልና። ዝናብም ለሁለቱም እንዲዘንብ እድርጓል። የግብርና ጥሩ ጎን ይህ ነው። ምርትን ከፍ የሚያደርገው እግዚአብሔር ነው፤ ይህም የእግዚአብሔር ዐላማ ሰዎች ከተፈጥሮ ጸጋን እንዲቀበሉ ነው። ይህ ሕግ ለከብት እርባታም ይሠራል። ማንም እርባታን በጀምር፤ በጎችን እንዲሁም የሱፍ ምርትና ወተትም ያተርፋል። ይህም ከተፈጥሮ የሚገኝ የምርት መጨመር ነው።

ለ. በዐዲሱ ኪዳን ዓላ አጥማጅነትን እንደ ሥራ ተመልክተናል። ዓላ ማጥመድም ከተፈጥሮ ሀብትን እንደ ማውጣት ነው። እኔ ዓላ ከባሕር ሰላጠመድኩ ማንም ደሃ ወደመሆን አይመጣም። እኔ በዓላ ማጥመድ ሀብታም ልሆን እችላለሁ፤ በእኔ ምክንያት ግን ማንም ድህነቱ አይጨምርም። የእኔ በግ ሰድሰት ልትወልድ ትችላለች፤ ላሜም ሁለት ጥጃዎች ልትወልድ ትችላለች፤ አሁንም በእኔ ምክንያት ድህነቱ የሚጨምር ማንም የለም። ወይም እርሻን እርሼ መቶ እጥፍ ላገኝ እችላለሁ። በእርግጠኝነት

ከመሬቱ ባገኘሁት ምርት ምክንያት የትኛውንም ሰው ወይም ቤተሰብ በረሃብ እንዲለቃይ ወይም እንዲከሰር አላደረግሁም። በመሆኑም ለሰው ልጅ ሥራ መሰረታዊው መርህ፤ እኔ አገኛለሁ ማንም ግን አይከሰርም፤ የሚል ነው። ከእግዚአብሔር የሚሰጡ መልካም ሥራዎች የሚመነጩት ከዚህ ሕግ ነው።

ሐ. ማምረት፤ እሴትን መጨመር፤ የጳውሎስ ድንኳን መለፋት ከዚሁ መርህ የመነጨ ነው፤ ምንም እንኳን በዐይነቱ የተለየ በሆነም። ትርፉን የሚያገኘው እንደ ዓላ ማጥመድ፤ እርሻ ወይም ከብት እርባታ በቀጥታ ወደ ተፈጥሮ በመሄድ አይደለም፤ ከዚያ ይልቅ ጥረቱንና ጊዜውን በማምረት ሥራ ላይ በማዋል ነው። የዚህ ዐይነቱን ሥራ እሴት እንደመጨመር ልናየው እንችላለን። ለምሳሌ፤ አንድ ጨርቅ አንድ ብር ሊያወጣ ይችላል። ቆርጫ፤ ሰፍቼ፤ እና ድንኳን አድርጌ በሰራው፤ እንበልና በሁለት ብር ሊሸጥ ይችላል። ይህ ማለት ግን እሴቱን ከፍ አደረግሁት ማለት ነው፤ በመሆኑም የኑልበቱን ዋጋም አገኘሁ። ተግባሩ የሆነ ድርሻዬን በመውሰዴ ድህነቱ የሚጨምርበት ሰው የለም። በቀላሉ ጨርቁ ሊያወጣ የሚችለውን ዋጋ ጉልበቱን አፍሰሼ ከፍ አደረግሁት ማለት ነው። በዚህ ጭልኬ የኑልበቱን ዋጋ ማግኘቴ ትክክለኛ መንገድ ነው። እንዲህ ያለው ሥራ እሴት የመጨመር ሥራ ሊባል ይችላል።

መ. የጉልበት ዋጋ፤ ለሌሎች ተቀጥሮ የሚሠራን ሠራተኛ በተመለከተ፤ ወይንም ግንበኛንና ሐኪምን በተመለከተ ደግሞ፤ ይህ የኑልበቱን ዋጋ ከራሱ ሥራ ያገኛል ማለት ነው። ትርፉን የሚያገኘው ከተፈጥሮ ባይሆንም፤ ወይንም እሴት በመጨመርና በማምረት ባይሆንም፤ ብዙ ጊዜውንና ብዙ ጥረቱን በሥራው ላይ ያወጣልና፤ ከዚህ ጋር

የተመጣጠነ ክፍያ ይገባዋል። እግዚአብሔር ለሥራተኛ የሥራው ዋጋ እንዲከፈለው ፈቅዷል።

3. ስለሥራ ምርጫ

መጽሐፍ ቅዱስ የማይፈቅደው የሚመስል አንድ ሥራ አለ፤ ያም ሥራ ንግድ ነው። እኔም የእናንተን የተለየ ትኩረት እንዲያገኝ የምፈልገው ጉዳይ ነው። ከተቻለ፤ ወጣት አማኞች ወደዚህ ሥራ ባይሰማሩ ተስፋ ባደረግሁ። ግልጽ ዕይታ እንዲኖረን፤ ጉዳዩን እንደሚከተለው ሰፋ አደርገዋለሁ። እንበልና መቶ ሰዎች እዚህ አሉን፤ እያንዳንዳቸው አንድ አንድ ሚሊዮን ብር አላቸው። በድምሩ ያለው ገንዘብ መቶ ሚሊዮን ብር ነው። ማለት ነው። ያው ከንግድ ትርፍ ስለምንጠብቅ፤ እንበልና ገንዘቤን እጥፍ ማድረግ እፈልጋለሁ እንበል፤ ያም ማለት የነበረኝ አንድ ሚሊዮን ሁለት እንዲሆን ማለት ነው። ንግዴን የማከናወነው በጽድቅም ይሁን ያለ ጽድቅ፤ አንድ ተጨማሪ ሚሊዮን ያገኘሁ ከሆነ፤ ካሉት መቶ ሰዎች መካከል የሆኑ ሰዎች የተወሰነ ገንዘባቸውን በሃደቱ አጥተዋል፤ ከሰረዋል ማለት ነው። ያም ማለት በእጃቸው ላይ የሚኖራቸው ገንዘብ ከአንድ ሚሊዮን የሚያንሰ ነው ማለት ነው።

ሁላችንም ክርስቲያኖች ነን፤ በመሆኑም ወንድማማቾች ነን። የእናንተን ገንዘብ ለራሴ በንግድ መውሰድ አለብኝን? እኔ የበለጠ ሀብታም እናንተ የበለጠ ደሃ መሆናችሁ ተገቢ ነውን? ተፎካካሪዎቼ እንኳ አሀዛብ ቢሆኑ፤ እኔ እኮ ክርስቲያን ነኝ። ስለዚህ እንደ እግዚአብሔር ልጅ፤ ከእግዚአብሔር አመለካከት ጋር የሚሄድ ክብርንና ደረጃን ማሰጠበት ግዴታዬ ነው። በመሆኑም፤ ንግዴን ምን ያህል በጽድቅ የማከናወን ቢሆንም፤ በአማኞችም ላይ ሆነ በማያምኑት ላይ ተገቢ ያልሆነን ጥቅም ማግኘት እኔን የሚመጥን አይደለም። ይህን በንግድ ውስጥ አንመልከት፤ ማሰወገድ የማንችለው አንድ ነገር አለ፤ ያም

ከእናንተ ኪሶ ወደ እኔ ኪሶ ገንዘብ ለማስተላለፍ፤ እናንተን ማሰቃየት አለብኝ። ይህም እውነት ነው።

ሆኖም እግዚአብሔር ለሰዎች በሰጠው ሥራ ውስጥ፤ የዚህ ዐይነት ችግር የለም። ካረሰኩኝ፤ እሰበሰባለሁ፤ ከቤታችሁ ያለውን ሩዝ ቅንጣት ታክል ሳልነካ፤ እንበልና መቶ ኩንታል ሩዝ ላገኝ እችላለሁ። መቶ ኩንታል ሩዝ በማግኘቴ ማንም የሚሰቃይ አይኖርም። ይህን የማይገባ ትርፍ ልንለው እንችልም፤ እንዲያውም የምድሩን ሀብት እንዲጨምር ማድረግ ነው። በእነዚህ ሁለት ነገሮች መካከል ያለውን ትልቅ ልዩነት ልንገነዘበው ይገባል። እግዚአብሔር የልጆቹ ሐሳብ ትርፍ ማግኘት ላይ እንዲያውጠነጥን አይፈልግም። ሀብትን የሚጨምሩ ነገሮችን እንድንሠራ ይፈልጋል። ይህ መሰረታዊ መርህ ቀላልና ግልጽ ነው። ከጠዋት እስከ ማታ ገንዘብ ስለ ማግኘት በማውጠንጠን አትያዙ። ከዚያ ይልቅ ገንዘብ የምታገኙ ከሆነ፤ የሆነ ሰው እንደሚከሰር ሀሰቡ። የእኔን ገንዘብ ከፍ ማድረግ ማለት፤ የሌላውን መቀነስ ማለት ነው። ንግድ የምንለውም ይህንን ነው።

በመሆኑም ከእነዚህ ሰዎች የሥራ ዐይነት መካከል መምረጥ አለብን፤ ንግድ፤ የጉልበት ሥራ እና ማምረት። በመጽሐፍ ቅዱስ እንደተቀመጠው፤ በእግዚአብሔር የተፈቀደው መልካም ሥራ ማምረት ነው፤ ምክንያቱም ማምረት ሌላውን ሰው ደሃ ሳላደርግ ምርትን የምጨምርበት መንገድ ነው። ከብቶች የማረባ ከሆነና መቶ የነበሩት ከብቶቹ አራት መቶ ቢሆኑ፤ ብዙ ተጨምሮልኛል፤ ሆኖም ማንም ከእኔ የተነሳ የቀነሰበት አይኖርም፤ ጭማሪውን ያገኘሁት በቀጥታ ከተፈጥሮ ነውና።

በንግድ ጊዜ ግን እንዲህ አይደለም። ለምሳሌ፤ ከአንድ ቦታ መቶ በጎች ገዝቼ ወደ ሌላ ቦታ ለመሸጥ ወሰድኳቸው እንበል። በምሽጥበት ጊዜ ከእያንዳንዱ በግ አሰር ብር አገኛለሁ፤ ስለሆነም አንድ ሺ ብር ትርፍ ይኖረኛል። ይህን ገንዘብ ያገኘሁት አንድ

በግ እንኳ ሳይኖረኝ ነው። በውጤቱም ንሉም ከእኔ ያገኘው ምንም ዓይነት ሀብት የለም፤ ከዚህ የባሰው ደግሞ በእኔ ንግድ የተነሳ እንዳንድ ሰዎች በኪሳራ ተለቃይተዋል። በቀላሉ ንግድ ማለት ሳያመርቱ ያልተገባን ትርፍ ማግኘት ማለት ነው፤ የዓለምን ሀብት እንዲጨምር ሳላደርግ፤ ገንዘቤ እንዲጨምር አድርጌአለሁና።

ከእግዚአብሔር ዓለም አንጻር ስንመለከተው፤ ንግድ ከሁሉም የሥራ ዓይነቶች አነስተኛው ነው። ሥራችንን እንድንመርጥ ምርጫው ከተሰጠን፤ ገንዘባችንን ብቻ ከሚያሳድግ ነገር ይልቅ እሴትን ወይም ሀብትን የሚጨምር ነገርን እንምረጥ። ገንዘብን የሚያሳድግ ነገርን መምረጥ ራስ ወዳድነት ነው።

4. እሴትን መጨመር

የጳውሎስ ድንኳን ሥራን ለሚመለሱ ሥራዎች ያለው መሰረታዊ መርህ ከላይ የዓለምን ሀብት መጨመር ለሚለው ከተቀመጠው መርህ በተወሰነ ደረጃ የተለየ ቢሆንም የእግዚአብሔር ይሁንታ ግን ያገኘ ነው። ድንኳን ስንሰራ፤ ጥጡ፤ ወይም ክሩ፤ ወይም ጨርቁ እንደማይጨምር ግልጽ ነው። ሆኖም በመቁረጥና በመስፋት፤ በጨርቁ ላይ ጊዜን በማፍሰስ፤ የጥሬ ዕቃውን ዋጋ እንጨምረዋለን። የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች እንደሚሉት፤ በእነ ጳውሎስ ዘመን ይሰሩ የነበሩ ድንኳኖች ባለቀለም ነበሩ። በመሆኑም ዲን አልፎርድ፤ ጳውሎስ "እነዚህ እጆች" ሲል (ሐዋ. ሥራ 20 ÷ 34) ያሳይ የነበረው በቀለም የተጨማለቁ እጆቹን ነበር ብሏል። ስለዚህ ጳውሎስ ድንኳን ሲሰራ እየቆረጠ፤ እየሰፋ እና እያቀለመ ነው ማለት ነው።

ሀብትን መጨመር ጥሩና ተቀባይነት ያለው ነገር ነው፤ ነገር ግን እሴትን መጨመርም ጥሩና ተቀባይነት ያለው ነገር ነው። ለምሳሌ፤ ለእኔ ከቁራዊ እንጨት ወንበርን መሥራት ጥሩ ነገር ነው፤ ምክንያቱም ይህን በማድረጌ የእንጨቱን ዋጋ ከፍ

አደርገዋለሁ። ምንም እንኳ በሂደቱ ሀብትን የጨመርኩት ከተፈጥሮ ባገኘሁት ባይሆንም፤ ለዚህ ዓለም ጥቅም ላይ የሚውል አንድን ወንበር ጨምራለሁ። በመሆኑም ማንንም ሳልጎዳ ትርፍን አግኝቻለሁ። በመሆኑም እንዲህ ያለውም ሥራ የእግዚአብሔርን ይሁንታ አግኝቷል።

ስለዚህ የተለያዩ ሥራዎችን ስንሠራ አንዱን ወይም ሌላኛውን የሚያሟሉ ነገሮችን የመሥራት ግዴታ አለብን፤ ይህም፤ ወይ የዓለምን ሀብት እንዲጨምር ማድረግ አለብን አለዚያም፤ በዕቃዎቹ ላይ እሴትን መጨመር አለብን።

5. ንግድ ብቻን (Pure Commerce) በተመለከተ

በተወሰነ ደረጃ ኢኮኖሚክስ ሰላጠናሁ፤ በዓለም ላይ ንግድ ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ እረዳለሁ። ሆኖም እኔ ክርስቲያን ነኝ፤ የኢኮኖሚ ምሁር አይደለሁም። ጌታ ኢየሱስ በእርግጥም እንዲህ ብሏል፤ "ተመልሼ እስክመጣ ድረስ በዚህ ገንዘብ ነግዱበት" (ሉቃ 19 ÷ 13)። በዚህ ቦታ ያለው የጌታ ቃል ትርጉሙ ግን፤ ነጋዴዎች በንግዳቸው ሙሉ በሙሉ እንደሚያዙ፤ እኛም በሥራችን ሙሉ በሙሉ እንድንያዝ ጌታ እንደሚፈልግ የሚያሳይ ነው። እንደምናውቀው የነጋዴ ሙሉ ትኩረት ገንዘብን ስለማግኘት ነው። ገንዘብ የማግኘት እድል ባለበት ቦታ ሁሉ፤ ነጋዴው ሙሉ በሙሉ ጥቅም ለማግኘት ይሮጣል። እንደዚህ ጌታ በዚህ ቦታ እየገለጸ ያለው፤ ተከታዮቹ እያንዳንዱን አጋጣሚ፤ አንድም እድል ሳያመልጣቸው እንዲጠቀሙበት እንደሚፈልግ ነው። በሌላ አባባል፤ ልባችንን ሁሉ በሥራው ላይ እንድናደርግ ነው።

ንግድ እየታወቀ የመጣው በጢሮስ እንደሆነና በራእይ 18 ላይ አንዳለው በባቢሎን እንደሚጠናቀቅ ሁላችንም የምናውቅ ይመስለኛል። በሕዝቅኤል 28 ላይ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን፤ የንግድ ምሳሌ የጢሮስ ንጉሥና የሰይጣን

ትክክለኛ ወኪል የነበረው ነው፤ “መንገድህ ሰለደረጀ፤ በመጽተሞህ፤ ንጢአትንም ሠራህ፤ ሰለዚህ ከእግዚአብሔር ተራራ በውርደት አሳደድሁህ፤ ጠባቂ ኪሩብ ሆይ፤ ከእሳት ድንጋዮች መካከል አስወጣሁህ” (ሕዝ 28:16)። ስለሆነም ሌሎችን በመጉዳትና የዓለምንም ሀብት የማይጨምር ሥራ በመሥራት ትርፍን ማግኘት ለእግዚአብሔር ልጆች ከእግዚአብሔር ይሁንታን ያገኘ ሥራ እንዳልሆነ ብናሰብ መልካም ነው። ይህ ዐይነቱ ሥራ በክፉ መርሆች ላይ የተመሰረተ የሰይጣን ሥራ ነው።

ንግድ የሌሎችን ገንዘብ የመውሰድ ክፉ መርህን ይከተላል። በእኔ ኪስ ውስጥ ያለው ገንዘብ ሲጨምር፤ በሌላው ኪስ ውስጥ ያለው ይቀንሳል። እንበልና በዓለም ላይ 4 ቢሊዮን ሕዝብ ይኖራል፤ የዓለም አጠቃላይ ሀብትም 20 ቢሊዮን ዶላር ነው። የሆነ ሰው በንግድ ገንዘብ ለማግኘት ቢሞክር፤ ከዚህ የሚከተለው ውጤት ግልጽ ነው። የአንድ ሰው ኪስ ውስጥ ያለው ገንዘብ ሲጨምር፤ በሌላው ውስጥ ያለው ይቀንሳል። ምክንያቱም በዓለም ላይ ያለው አጠቃላይ የገንዘብ መጠን ውስን ነው። እንግዲህ አንዱ ሌላኛውን ጎድቶ የራሱን ገንዘብ ከፍ ቢያደርግ፤ ይህን ንግድ ብቻ (Pure Commerce) እንለዋለን። እኔ ያጠመድነውን ዓሳ፤ ወይም የሰበሰብነውን እህል፤ ወይም የሠራነውን ድንኳን መሸጥ የለብንም አላልኩም። ልንሸጣቸው እንችላለን፤ እነዚህ ግን ንግድ ብቻ የሆኑ እንቅስቃሴዎች አይደሉም። ለምን? ምክንያቱም ምርታችንን በገንዘብ ነው የምንለውጠው፤ እንዲሁም ትርፋችን ከተፈጥሮ የተገኘ ነው። ራሳችንን ሀብታም ለማድረግ ሌሎችን አልዘረፍንም።

የክርስቲያን መሰረታዊ አስተሳሰብ፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሌሎችን በፍጹም መዝረፍ የለበትም፤ የሚል ነው። የእግዚአብሔር ልጅ መሆንን ያክል ከፍ ያለና አስደሳች ሰጦታን ያገኘ ለአማኝ፤ ከሰዎች ትርፍን መሰብሰብ በማያጠያይቅ ሁኔታ

መጥፎ መሆኑ ይታየዋል። የመንግሥታችን መሪ ወደ ኩሊንግ ተራራ ቢመጣና፤ በዚያ ያለው ሕዝብ በወባ መጠቃቱን ቢመለከት፤ ለራሱ ትርፍን ለማግኘት ሲል መድኃኒቱን ይሸጥላቸዋልን? ከታካሚዎች ገንዘብን ያገኛልን? ማግኘትስ ይፈልጋልን? በፍጹም። ካለው ሥልጣን አንጻር፤ እንዲህ ዐይነቱ ምግባር እጅግ በጣም መጥፎ ነው። እንግዲህ ልንገራችሁ፤ ክርስቲያን ሌሎችን በመጉዳት ትርፍን ቢያገኝ ከዚህ የክፉና አላፋሪ ነገርን አድርጓል።

እኛ ክርስቲያኖች የከበረ ቦታና ክብር ያለን ነን። በመሆኑም ሌሎችን በመጉዳት የምናገኘው ትርፍ፤ ልንቀበለው የማንችለው አላፋሪ ተግባር ነው። በንግድ ብቻ ራሳችንን ሀብታም ማድረግ የለብንም። ከዚያ ይልቅ የሚዘራ ገበሬ እንሁን፤ እግዚአብሔር ምርትን እንድታበዛ ተፈጥሮን አዟታልና። ይህ በንግድ ብቻ ገንዘብን ከማግኘት እጅጉን የተሻለ ክብር ያለበት ነው።

እንግዲህ አካሄዳችን ወዴት ነው? የአንድን ነገር ብዛት ወይም እሴት መጨመር አለብን። እንዲህ ያሉ ሥራዎች የእግዚአብሔርን ይሁንታ ያገኙ ናቸው። ንግድ ብቻ ግን በእርሱ ዘንድ ተቀባይነት የለውም። ለሕዝቅኤል 28 ትልቅ ትኩረት ሊሰጥ ይገባል፤ ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱስ ለመጀመሪያ ጊዜ በንግድ የማትረፍ የታየው በጢሮስ ንጉሥ ላይ፤ በዚህ ክፍል ነው። “መንገድህ ሰለደረጀ፤ ... ንጢአትንም ሠራህ፤ ሲል ጌታ ይቃወመዋል። የንግድ ምንጩ ስህተተኛ ነው። ከዚያ ወደ ራእይ 18 እንመጣለን፤ ይህ ክፍል ባቢሎን፤ በዚህ ዓለም መጨረሻና በሚመጣው መንግሥት መጀመሪያ ላይ ምን እንደሚፈረድባት የሚያሳየን ነው። በዚያን ጊዜ የምድር ነጋዴዎች፤ ከሕዝቅኤል 28 ጀምሮ ሰብሱ ክፍለ ብመናት የነበሩ ሁሉ፤ ለባቢሎን ያዝኑላታል፤ ያለቅሳሉም። ሲነግዱ ከነበሩት መካከልም፤ ወርቅ ዝቅተኛው ሲሆን “የሰዎች ነፍስ” ደግሞ ትልቁ ነው (ቁ 12:13)። ከወርቅ እስከ የሰው ነፍስ፤ እነዚህ ነጋዴዎች የተቻላቸውን ሁሉ

ነግደዋል። ዋናው ምኞታቸው ትርፍ ማጋበስ እና ሀብታም መሆን ነው። በዚህ ምክንያት፤ በክርስቶስ ወንድሞችና እህቶች የሆኑ ሁሉ፤ ከዚህ መሸሻ አሰባቸው።

ሆኖም ንግድ ብቻ የሆነውና የምርት ሽያጭ የሆነው መሰየት አለበት። ምርትን መሸጥ የተፈቀደ ነው፤ ሆኖም መግዛትና መሸጥ ብቻ የሆነ የንግድ ልውውጥ እና መሰል ልምምዶች በእግዚአብሔር በፍጹም ተቀባይነት የላቸውም። ሁሉም መሸጥ ቢሆኑም፤ አንዱ ከአንዱ በእጅጉ የተለዩ ናቸው። ድንኳን ብሰራና በሚቀጥሰው ቀን ብሸጠው፤ ጳውሎስ ይሰራው የነበረውን ዐይነት ሥራ እየሰራሁ ነው፤ ሆኖም ዛሬ ዐስር ድንኳኖች ብገዛና ነገ ብሸጣቸው፤ ጳውሎስ ይሰራ ከነበረው ሥራ በጣም የተለየ ሥራ ውስጥ ነኝ። የሠራችሁትን ነገር መሸጥ፤ ጌታ የባረከው ሥራ ነው፤ ነገር ግን እንደ ነጋዴ ሸቀጦችን እየገዙ መሸጥ ያልተገባ ትርፍን ለማግኘት የታለመ ነው። በክርስትናና በመጽሐፍ ቅዱስ ዕይታ፤ ይህ ከሥራዎች ሁሉ ዝቅተኛው ሥራ ነው። አንድ ሰው ትርፍ እንዲያገኝ ከማድረግ ባለፈ፤ የህዝቡን ሕይወት ለማሻሻል ምንም አይጠቅምም።

ንግድ ብቻ በሆነ ሥራ የተሰማራ ሰው፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኀሳፊነት የሚለጠው ወንድም መሆን የለበትም። እንዲህ ዐይነቱ ሰው ከገንዘብ ኀይል ወይም ተጽዕኖ ነጻ የመሆኑ ጉዳይ በጣም አጠራጣሪ ነውና። መንገዳችን ግልጽ ነው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ከገንዘብ ተጽዕኖ ሙሉ በሙሉ ነጻ ካልወጡ በስተቀር ሊያገለግሉ አይችሉም። አሁንም ለገንዘብ የሚሮጡ ከሆነ፤ ቤተ ክርስቲያን ቀጣይነት አይኖራትም። በመሆኑም ትክክለኛውን ሥራ መምረጥ አለብን።

ወንድሞችና እህቶች ለሥራቸው የተለየ ትኩረት መሰጠት አለባቸው፤ ጌታ መምጫውን የሚያዘገየው ከሆነ፤ ቤተ ክርስቲያን ብዙ ሙከራዎችን ማድረግ አለባት። ከዚያም አሰተሳሰባችን ሙሉ በሙሉ ይሰወጣል፤ ዋናው ጉዳይ ምን ያህል ገንዘብ

አገኘን የሚለው አይደለም፤ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኙ ነገሮችን እንዴት እናከናውን የሚለው ነው።

6. ከሁሉም የሚሻል ሥራ

እረኞችና ገበሬዎች አምራች ሰዎች ናቸው፤ ነጋዴዎች ግን አምራች አይደሉም። በመሐል ብዙ ዐይነት ሠራተኞች አሉ፤ ሐኪሞች፤ ነርሶች፤ ግንቦች፤ የፋብሪካ ሠራተኞች፤ እና ሌሎችም። ጉልበታቸውን ያፈሳሉና በመጽሐፍ ቅዱስም ሥራቸው መልካም ሥራ እንደሆነ ይወሰዳል። ባያመርቱም፤ ከማንም ምንም አይወሰዱም። ትርፋቸውን የሚያገኙት ከተፈጥሮም ከሌሎች ሰዎችም አይደለም። ጊዜያቸውን፤ የሰውነት ጥንካሬያቸውንና አእምሮአቸውን ተጠቅመው ለሕይወት የሚያስፈልጋቸውን ያገኛሉ። ሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋል። ከሁሉም የሚሻለው ግን የማምረት ሥራ ነው፤ ከዚያ ቀጥሎ ደግሞ ሠራተኛነት ነው።

አምራች ሰዎች ከሰው ምንም ሳይወሰዱ፤ ከተፈጥሮ ብቻ ትርፋቸውን ያገኛሉ፤ ሠራተኞች ደግሞ ከሰውም ከተፈጥሮም ምንም አይወሰዱም፤ ነጋዴዎች ግን ከተፈጥሮ ምንም አይወሰዱም፤ ሌሎች ሰዎችን እየጎዱ የማይገባቸውን ትርፍ ያገኛሉ። እነዚህ ሶስቱ በየራሳቸው ባህርይ ይለያያሉ። አምራቾች ከሁሉም የተሻለ ሥራ አላቸው፤ ትርፋቸውን ከተፈጥሮ ይሰበሰባሉና። የሠራተኞች መደብ በጉልበታቸውና በአእምሮአቸው ወይም በሁሉም ደመወዛቸውን ያገኛሉ። ማግኘታቸውም ማንንም የበለጠ ደሃ አያደርግም። ነጋዴዎች ብቻ ግን በዝቅተኛ ሥራ የተሰማሩ ናቸው፤ ምክንያቱም ትርፋቸውን የሚያገኙት ከጓደኞቻቸው በመንጠቅ ነው።

7. በፈታችን ያለው መንገድ

ውይይታችንን ከመዝጋታችን በፊት፤ ለሰዚህ ጉዳይ ለንጥር በተወሰነ መልኩ መለሳለሰ አላብን። ነጋዴ እና ደሃ የሆኑ ወንድሞቻችንን እስከ ማግለል መኮነን የለብንም፤ ምክንያቱም እነዚህ ሰዎች የራሳቸውን ሥራ የመምረጥ አጋጣሚው አልነበራቸውም። ሆኖም ከዚህ በኋላ ሥራቸውን እንደሚቀይሩ ተስፋ እናደርጋለን። አንድ ወንድም አውቃለሁ፤ ከትምህርት ቤት በወጣ ጊዜ ጥሩ ክርስቲያን ነበር። ወደ ንግዱ ዓለም ከተቀላቀለ በኋላ ግን፤ ይህ ሊቀጥል አልቻለም፤ ልቡ ተበላሽቷል። ያልተገባ ትርፍ ከማግኘት ውጪ ሌላ ምንም አያሰብም። የሆነ ነገር እንዲገዛ ሲጠየቅ፤ ከነገሩ ጥሩ ትርፍ ለማግኘት አብዝቶ ይሞክራል። እንደገና እሳለሁ፤ ልቡ ተበላሽቷል። ለዚህም ነው የትኛውም ወንድም ንግድ ብቻ በሆነ ሥራ ለመስማራት እንደማይመርጥ ተስፋ የምናደርገው።

ንግድ ብቻ የሆነ ሥራ በመጽሐፍ ቅዱስ ተቀባይነት ስለሌለው፤ ከሀሰርና ክሃያ ዓመታት በኋላ አስተላላባባችን ሙሉ በሙሉ ተለውጠ፤ ማንም ንግድን እንደማይመርጥ ተስፋ አደርጋለሁ። እኛ አማኞች ከመነገድ ይልቅ ማስተማርን፤ ገዝቶ ከመሸጥ ይልቅ በእጆቻችን መሥራትን መምረጥ አለብን። በእርግጥ በእርሻና በከብት እርባታ ያመረትነውን መሸጥ፤ ወይም አንድ ነገር ላይ የተወሰነ አሴት ጨምረንበት መሸጥ፤ ትክክለኛ ሥራ ነው። ብዙ ጉልበታችንን ባፈሰሰንበት መጠን ብዙ ባርኮትን ከእግዚአብሔር እናገኛለን።

ዛሬ ሀብታም መሆን ለንችል፤ ድሆች ነን። ለእኛ ሀብታም መሆን ከባድ አለመሆኑን መግለጽ እወዳለሁ፤ ምክንያቱም እኛ እንደ አማኞች ታማኝና ጠንቃቄ ነን፤ እንዲሁም ገንዘባችንን በማጨስ፤ በመጠጣትና በድሎት ኑሮ አናጠፋም። ጆን ዌስሌይ ከመሞቱ በፊት ዌስሌይኖች ታማኞችና ጥንቁቆች በመሆናቸው፤

በዓለም ላይ ከሁሉ የበለጡ ሀብታሞች እንደሚሆኑ ገምቶ፤ ጉዳዩም በጣም እንዳላሰበው ሊናገር ነበር። እንደ ገመተውም ሆነ፤ ዌስሌይኖች በጣም ሀብታም ናቸው፤ እግዚአብሔርስ አላቸውን?

በመደምደሚያው፤ ወጣት አማኞች ገንዘብ የሚያገኙት ታማኝ በሆነ መንገድ እንደሚሆን እንጠብቃለን ማለት እወዳለሁ። በመግዛትና በመሸጥ ብዙ ነገር ለመሥራት አታልሙ። መርሆአችን ገንዘብን ላይሆን ሀብትን መጨመር መሆን አለበት። በመሆኑም የምናገኘው ገንዘብ ንጹህ ይሆናል፤ ለእግዚአብሔር የቀረበ እንደመሆኑም ይባረዛል። ለሰዚህ ሀገራችን ሰራተኛ መሆን ወይም ማምረት የሚል ነው። ንግድን ለመክልከል ባንደፍርም፤ ንግድን ብቻ ለመሥራት መምረጥን ግን እናስወግዳለን። ይህ ዐይነት ሥራም ክርስቲያንን ወደ ጥፋትና ወደ መፍረስ የሚያዘቅጥ፤ እንዲሁም ራሳቸውን በብዙ ስቃይ እንዲወጉ የሚያደርግ ነው (1ጢሞ 6 ÷ 9-10)።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- እንደ ክርስቲያን ትክክለኛውን ሥራ ካልመረጠ በጌታ የሚኖረው እድገት ይገታል።
- የተፈቀዱ ሥራዎች የተመሰረቱበት መሰረታዊ መርህ አለ፡ ይህም፤ ሰዎች ከተፈጥሮ መጠቀም ያለባቸው፤ ጊዜያቸውን ወይም ብርታታቸውን ተጠቅመው ሠርተው በማግኘት ነው፤ የሚል ነው።
- በቀላሉ ንግድ ማለት ሳይመርቱ ያልተገባን ትርፍ ማግኘት ማለት ነው፤ የዓለምን ሀብት እንዲጨምር ሳላደርግ፤ ገንዘብ እንዲጨምር አድርጌአለሁና።
- ሥራችንን እንደንመርጥ ምርጫው ከተሰጠን፤ ገንዘባችንን ብቻ ከሚያሳድግ ነገር ይልቅ እሴትን ወይም ሀብትን የሚጨምር ነገርን እንምረጥ።
- ንግድ የሌሎችን ገንዘብ የመውሰድ ክፉ መርህን ይከተላል።
- የክርስቲያን መሰረታዊ አስተሳሰብ፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሌሎችን በፍጹም መዝረፍ የለበትም፤ የሚል ነው።
- ምርትን መሸጥ የተፈቀደ ነው፤ ሆኖም መግዛትና መሸጥ ብቻ የሆነ የንግድ ልውውጥ እና መሰል ልምምዶች በእግዚአብሔር በፍጹም ተቀባይነት የላቸውም።
- ንግድ ብቻ በሆነ ሥራ የተሰማራ ሰው፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነገሩን የሚለጠው ወንድም መሆን የለበትም።
- ነጋዴ እና ደላላ የሆኑ ወንድሞቻችንን እስከ ማግለል መኮነን የለብንም፤ ምክንያቱም እነዚህ ሰዎች የራሳቸውን ሥራ የመምረጥ አጋጣሚው አልነበራቸውም።
- እኛ አማኞች ከመነገድ ይልቅ ማለተማርን፤ ገዝቶ ከመሸጥ ይልቅ በእጆቻችን መሥራትን መምረጥ አለብን።
- ህጋችን ሠራተኛ መሆን ወይም ማምረት የሚል ነው።
- ንግድን ለመከልከል ባንደፍርም፤ ንግድን ብቻ ለመሥራት መምረጥን ግን እናለወግዳለን።

ከፍል ሦስት

የእግዚአብሔር ሙሉ ማዳን

የእግዚአብሔር ጽድቅ

1 እንደ መግዚያ እንዲጠቅመኝ ሁለት ጥያቄዎችን ላንሳ። ከኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ የተነሳ የእግዚአብሔር ጽድቅ ሆነን ተቆጥረናልን? የኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ የሚለውስ ሐሳብ በዐዲስ ኪዳን ውስጥ ምን ያህል ጊዜ ተጠቅሷል? የሁለተኛውን ጥያቄ በቅድሚያ ልመልስ፤ ሙሉ ዐዲስ ኪዳንን ብናገላብጥ የኢየሱስ ጽድቅ የሚለውን ሐሳብ የምናገኘው አንድ ጊዜ ብቻ ነው። በ2 ቆጥ 1÷1 “... በአምላካችንና በእጃችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ በኩል እንደ ተቀበልነው ዐይነት ክቡር እምነት ለተቀበሉት” ብሏል።

ወደ መጀመሪያው ጥያቄ እንመለስ! በኢየሱስ ጽድቅ የእግዚአብሔር ልጅ ሆኛለሁ ብሎ መናገር ትክክል አይደለም። የክርስቶስ ጽድቅ እርሱን በእግዚአብሔር ፊት የእኛ አዳኝ እንዲሆን ብቁ የሚያደርገው ብቻ ነው። በእውነቱ የክርስቶስ ጽድቅ እኛን ማዳን ቢችል ኖሮ፤ መስቀል አስፈላጊም ባልሆነ ነበር። የእርሱ ጽድቅ በምድር ሲመላለስ የነበረው ጽድቅ ነው። በክርስቶስ ጽድቅ አልዳንንም ይልቁንም የዳንነው እርሱ በመስቀል በእግዚአብሔር ፊት በፈጸመው ጽድቅ ነው።

የበለጠ ግልጽ ለማድረግ፤ የዳንነው በሞቱ ነው። አለበለዚያ፤ ሕይወቱ እኛን ከማጽደቅ ይልቅ ይኮንናል። ምክንያቱም እርሱ የእግዚአብሔር ውድ ልጅ ነው እናም ነቀፌታ የለበትም። በተቃራኒው ደግሞ እኛ ንጢአተኞች እና ከእርግማን በታች ነን። ስለዚህም የእርሱ ጽድቅ በአባቱ ፊት ለኩነኔ የተገባን መሆኑን ይበልጥ የሚያጋልጥ ነው።

በእግዚአብሔር ጽድቅ ድንጋል የሚል ሐሳብ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ማግኘታችን በጣም አስገራሚ ነው። ይህ በሮሜ ምዕራፍ

አንድ እና ምዕራፍ ሶስት ላይ ተደጋግሞ ተገልጿል። ስለዚህ የዳንነው በክርስቶስ ጽድቅ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጽድቅ መሆኑን ልብ እንበል። እርሱ አዳንን። ሮሜ ምዕራፍ ሶስት እንደሚናገረው ማለት ነው፤

“አሁን ግን ሕግና ነቢያት የመሰከሩለት፤ ከሕግ ውጭ የሆነ፤ የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጾል። ይህ የእግዚአብሔር ጽድቅ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን የሚገኝ ጽድቅ ነው። ልዩነት የለም፤ ምክንያቱም ሁሉም ንጢአትን ሰርተዋል፤ የእግዚአብሔርም ክብር ንድሎአችዋል፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ቤዛነት እንዲያው በጸጋው ጸድቀዋል፤ በደሙም በሆነው እምነት፤ እግዚአብሔር የማስተሰሪያ መስዋዕት አድርጎ አቅርቦታል፤ ይህንም ያደረገው ቀድሞ የተፈጸመውን ንጢአት ሳይቀጣ በትዕግስት በማለፍ ጽድቁን ለማሳየት ነው፤ በአሁኑ ዘመን ይህን ያደረገው፤ ጽድቁን ይኸውም እርሱ ራሱ ጸድቅ ሆኖ፤ በኢየሱስ የሚያምነውን የሚያጸድቅ መሆኑን ለማሳየት ነው” (ሮሜ 3 ÷ 20-26)።

እንደተረዳሁት፤ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከባህርይው ጋር የግድ መስማማት አለበት። እግዚአብሔር ምንም ዐይነት ነገር ሲያደርግ ከባህርይው ጋር እንደማይጣረስ እርግጠኛ ነው። ስለዚህም የእግዚአብሔር ጽድቅ ምንድን ነው? ባህርይውስ? እውነት ለመናገር፤ እንደ ንጢአተኛ በምንም እንዳን ግድ የለንም፤ ዋናው መዳናችን ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ጸድቅ ነው። እኛን በሚያድንበት ጊዜ እንኳ በሆነ የጽድቅ ባህርይውን ይከላከላል። እግዚአብሔር ይቅር ሲለን በቸልተኛነት ይቅር ብያችኋለሁ አላለም። ምንም ዐይነት መንገድ እኛን ለማዳን ይጠቀም፤ ራሱን መካድ አይችልም፤ ለማዳን የተመረጠው መንገድ ከእግዚአብሔር ባህርይ የሚጣላ ከሆነ ለማዳን አይጠቅምም። ይህን መንገድ መጠቀም እንኳ ቢችል ጽድቁን

ሰለሚጣረስ አይጠቀምበትም! ከሰው በተቃራኒ እግዚአብሔር እኛን ለማዳን ብሎ አያመቻምችም።

እውነት ለመናገር፡ እኛ ንጠላተኞች እንደመሆናችን ሰዳንንበት መንገድ የምንሰጠው ቦታ ዝቅተኛ ሊሆን አይገባውም። ነገር ግን ምግባራችንን የጠበቅን ሰዎች ብንሆን፡ እግዚአብሔር ያለ ምንም ልዩነት ማዳኑ ትክክል አይደለም እንላለን። እኛን ለማዳን የተጠቀመበት መንገድ የእርሱን ክብር መቀነስ የለበትም። አለበለዚያ፡ እግዚአብሔር ሰዳንን አናመሰግነውም፤ ነገር ግን ግድ የለሽ እንደሆነም እንናገራለን። በምትኩም፡ እግዚአብሔር እኛን ለማዳን ለራሱ ሲል እውነተኛ እንዲሆን እንፈልጋለን። ምንም እንኳ ይህ ሐሳብን የሚከፋፍል ቢሆንም፡ ድነት ታማኝ የሚሆነው በዚህ መንገድ ብቻ ነው።

በናኪንግ ደስ የሚል አጋጣሚ ተፈጠረ፡ እናም ይህንን ምሳሌ ከዚህ ጋር ላመሳሰለው፡ አንድ ጊዜ አንድ ሚሻነሪ በናኪንግ ዩኒቨርሲቲ እንድሰብክ ጋበዘኝ። ኮሌጅ ስድረስ ቻንስለሩ ራሱ መጥቶ ተቀበለኝ። የሚያስፈራ ፊት ስላለው ተማሪዎቹ ፊቱን አያዩትም። ወደ አጥቢያው አንድ ላይ ገባን። እንዲሁም እርሱ ፕሮግራሙን መራ። በመድረኩ አካባቢ የተቀመጠ አንድ የአበባ ማስቀመጫ ነበር። እናም በሰብኩት ወቅት ቻንስለሩን በመጠየቅ ሐሳቤን ለማብራራት ተጠቀምኩበት። “አንድ ተማሪ ይህንን የአበባ ማስቀመጫ በሰብረ ምን ታደርጋላችሁ?” “በትምህርት ቤቱ መተዳደሪያ ደንብ መሰረት ሰማንያ ዶላር መክፈል አለበት” ቻንስለሩ መለሰልኝ። “ተማሪው ይህ ገንዘብ ባይኖረውስ?” ጠየኩት። “በፕሮግራም ባይኖረውም መክፈል አለበት” በማለት ሐሳቡን አጸና። “ለምሳሌ ያንን ተማሪ በተለየ ሁኔታ ትወደዋለህ እንበል” ቀጠልኩኝ “በጣም ስለምወድህ ይህንን ገንዘብ መክፈል የለብህም ትለዋለህ?” መለሰልኝ። “እንዲህ ዐይነት ነገር የለም ምክንያቱም በትምህርት ቤቱ ሕግ መሰረት መክፈል አለበት።” የሕጉ መክበር ቻንስለሩ ተማሪውን መውደዱ እና አለመውደዱ

ላይ አይመሰረትም። በርግጥም የዩኒቨርሲቲው ሕግ ላይ ሊደራደር አይችልም። አለበለዚያ ሁሉም የአበባ ማስቀመጫዎች ተሰባብረው ያልቃሉ።

በቻንስለሩ ደንብ መሸርሸር ምክንያት የአበባ ማስቀመጫዎቹ ሁሉ መሰበሰቡ ለእንደማይቀር ለማንም ይዝጋል። የሚወደውን ተማሪ መርዳት ከፈለገ ግን፡ በራሱ ላይ ምንም ችግር መኖሩን የለበትም። በተመሳሳይ መንገድ እግዚአብሔር ሰዎችን ሲያድን፡ ሰዎች እንዲያመሰግኑት እንዲሁም እንዳይታዘቡት ብቻ ሳይሆን ስይጣንንም አፋን ባዚጋ መንገድ ደህንነታችንን መፈጸም ነበረበት።

ስለዚህም ቻንስለሩን “ይህ ፅቃ ተሰብሯል፡ ሕጉ ደግሞ መክበር አለበት፡ ተማሪውን በጣም ስለምትወደው ምን ታደርጋለህ?” በማለት ጠየኩት። “ጥሩ...” አቅማማ። እንዲህ በማለት ተጫንኩት። “ምን ታደርጋለህ ታደያ?” “አስቸጋሪ ነው” መለሰልኝ። “በርግጥ ተማሪውን የምትወደው ከሆነ” ቀጠልኩኝ። “በተመሳሳይ የትምህርት ቤቱ ሕግ እንዲሟሰ ካልፈለክ መክፈል አለብህ አትለውም። ይልቁንም ወደ ቤት ትቸኩላለህ ሰማንያ ዶላር ከአካውንትህ ትወስድና ለተማሪው ይህን ገንዘብ ወስደህ ክፈል ትለዋለህ። ያን ጊዜ ሕጉ አልተጣሰም በተመሳሳይ ተማሪውን እረድተኸዋል።”

በዩኒቨርሲቲው ሕግ መሰረት ገንዘቡን ስለክፈል ተማሪውን ከዚህ በኋላ ማንም አይናገረውም። ስለዚህ ይህ የቻንስለሩ ጽድቅ ነው ሊባል ይችላል። ይህ እኛን እግዚአብሔር የቀረበበት መንገድ ይመስላል። እኛ ንጠላት ሠራን እግዚአብሔር ጻድቅ ነው። ይወደናል፡ ስለዚህ ዝም ብሎ ጻድቃችኋል አላሰንም። ይልቁንም “ልጄን እሰጣችኋለሁ በእርሱ መዳን ትችላላችሁ” አለን። ይህ ምን ዐይነት ተጨባጭ ድነት እንደሆነ አያችሁ? ድነት ዝም ብሎ እግዚአብሔር አዳኝን አይደለም። ድነት ማለት

እግዚአብሔር ውድ ልጁን ሰጠን ማለት ነው። ምንም እንኳን በኅጢአታችንና በበደላችን ከእግዚአብሔር ክብር የነደልን ብንሆንም የእግዚአብሔርን ልጅ እንደራሳችን ጽድቅ ይዘን መቅረብ እንችላለን።

አንድ እንግዳ አጋጣሚ ተፈጠረ። ከሰበክሁ ከጥቂት ቀናት በኋላ፣ የአበባ ማስቀመጫው ተሰበረ። የቻንሰለፍ ፊት ደሰተኛ አልነበረም። “እንዲከፍል ትፈልጋለህ?” ሰላ ጠየቅኩት። “አዎን” ብሎ መለሰልኝ። ቻንሰለፍ ምንም ፍቅር ከሌለው፣ በቀላሉ በሕጉ መሰረት ይዳኛል። ነገር ግን እግዚአብሔር እኛን ይወደናል። በተመሳሳይ እግዚአብሔር ለእኛ ፍቅር ባይኖረው ትልቅ ችግር አልነበረም። ነገር ግን እግዚአብሔር እኛን በጣም ይወደናል፤ እንዲሁም ከባህርይው ጋር የማይለማማ ነገር ለማድረግ ፍቃደኛ አይደለም።

ድነት ምንድን ነው? ድነት ምንም እንኳን ኅጢአተኛ ብዙንም በልጁ ወደ እግዚአብሔር መግባት አግኝቻለሁ ማለት ነው። ለሰዚህ በኢየሱስ ጽድቅ አልዳንንም። ነገር ግን እርሱ የእግዚአብሔርን ጽድቅ ሙሉ አደረገው። እርሱ ጻድቅ ስለሆነ እኛን ለማዳን ብቁ ሆኗል።

አንድ ጊዜ የተወሰኑ ተማሪዎች ወደ እኔ መጡ እነዚህ ተማሪዎች ሶስት ዓመት መጽሐፍ ቅዱስ ከተማሩ በኋላ የተመረቁ ናቸው። ወጣት ቅዱሳንን ጥያቄ መጠየቅ እወዳለሁ፤ ስለዚህም “በእግዚአብሔር ጽድቅ ወይስ በእግዚአብሔር ፍቅር ዳንን?” በማለት ጠየቅኳቸው። የቱ ነው የተሻለ ዋስትና ያለው በእግዚአብሔር ጽድቅ ወይስ በእርሱ ፍቅር መዳን? “ፍቅር” በማለት በአንድነት መሰሉልኝ። “አይደለም” መለሰኩላቸው። “በእግዚአብሔር ፍቅር ብንድን ኖሮ የተሻለ ዋስትና አናገኝም ነበር።”

ፍቅር ማጣት ኅጢአት አይደለም። ጽድቅን ማጣት ግን ጽኑ ችግር ነው። በእግዚአብሔር ፍቅር ከዳንን እግዚአብሔር ለዚህ ዓመት ይወደን ይሆናል። በሚቀጥለው ዓመት ላይወደን ይችላል። ለሰዚህ በዚያን ዓመት ደህንነታችን አደጋ ላይ ነው። በእግዚአብሔር ጽድቅ ከዳንን ግን እግዚአብሔር ጽድቅ አልባ ሊሆን አይችልም። እግዚአብሔር ያዳኝን በፍቅሩ ብቻ ከሆነ ምናልባት “ከዚህ በኋላ አልወዳችሁም” ሊለን ይችላል። ያን ጊዜ ምንም ማድረግ እንችላለን።

ለምሳሌ በዩኒቨርሲቲ ውስጥ ያለውን የአበባ ማስቀመጫ ሰበራችሁት እንበል። ቻንሰለፍችሁ ከጀርባ ወዳሉት ክፍሎች ወስዶ “በሕጉ መሰረት መክፈል ነበረብህ፤ ነገር ግን እኔ ስለምወድህ ዝም በል፤ ለማንም እንዳትናገር እኔም ዝም እላለሁ” ብሎ ሊያረጋጋችሁ ይችላል? እኔ በእናንተ ቦታ ብዙን የሚሰማኝን ልንገራችሁ። ቻንሰለፍን ባየሁት ቁጥር ልቤ ሊወጣ ይደርሳል። ምክንያቱም ይህ ሰው ነገ ሐሳቡን ተይሮ እንደከፍል ሊጠይቀኝ ይችላል። ነገር ግን ሰማንያ ዶላርን ከሰጠኝ እና ለትምህርት ቤቱ ከከፈልኩ በድፍረት እመላለሳለሁ። ገንዘቡን ማን እንደሰጠኝ ብዙ አይጨንቀኝም። ትልቁ ነገሩ በሕጉ መሰረት መክፈሉ ነው። ቻንሰለፍም ይሁን ማንም ገንዘቡን ከሰጠኝ ለትምህርት ቤቱ ለመመለስ እጠቀምበታለሁ። ድነትንም በተመለከተ፣ ኢየሱስም በመስቀል በፈጸመው ጽድቅ እግዚአብሔር ይቅር ብሎናል።

ስለዚህም የዳንነው በእግዚአብሔር ጽድቅ እንጂ በእግዚአብሔር ፍቅር አይደለም። ከዚህም ተነስተን ልባችን ታርፋለች፤ ጻድቅ አምላካችንንም እናመሰግናለን!

መስቀል ላይ ከተሰራው ሥራ በኋላ እግዚአብሔር ባይፈቅድ እንኳ እንድናለን። ይህንን በማለቱ እግዚአብሔር ይቅር ይበልኝ እናንተም ምህረት አድርጉልኝ። (እዚህ ጋ ማሳየት የፈለኩት

በመስቀል ላይ የተሰራውን ሥራ ትልቅነት ነው) ደህንነታችን የተመሰረተው እኛ በምናስበው ነገር ላይ አይደለም። በዚህ ነገር ላይ ለሁሉም እንዳትሰሩ። ገንዘቡ እንዴ ከተከፈለ በኋላ ዕዳ እንደሌለባችሁ ሁሉ ማለትም እንዴ ከዳናችሁ በኋላ በፀፀት የተሞላችሁ ብትሆኑ እንኳ አለመዳን አትችሉም። እንደ ጊዜ የድነት ፍሬ አፍርቷልና።

ድነት የተመሰረተው በእግዚአብሔር ፍቅር ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጽድቅ ላይ ነው። እግዚአብሔር ጽድቅ ስለሆነ ድነትናል። በርግጥ እኛን ለማዳን ልጁን እንዲሰጠን ያደረገው ፍቅሩ ነው። ስለዚህም በልጁ በኩል ወደ እግዚአብሔር እንቀርባለን። ይህ የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው። ፍቅር ወደ መስቀል መራው። መስቀል ወደ ጽድቅ አደረሰን። የእግዚአብሔር ፍቅር ልጁን ለእኛ እንዲሰጥ አስገደደው። የእግዚአብሔር ጽድቅ ደግሞ እኛን ወደእርሱ እንድንቀርብ አበቃን።

ከመስቀል በፊት፣ ጉዳዩ የእግዚአብሔር ፍቅር ነበር፤ ከመስቀል በኋላ ግን የእግዚአብሔር ጽድቅ ጉዳይ ነው። እንዴ ከዳንን ጉዳዩ ተፈጸመ!

እግዚአብሔር ከሕጉ ሳይሳሳ አጸደቀን። (ኖሜ 3 : 21-26 ያለውን እናንብብ፡ "አሁን ግን ሕግና ነቢያት የመሰከሩለት፡ ከሕግ ሙጭ የሆነ፡ የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጦልል። ይህ የእግዚአብሔር ጽድቅ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን የሚገኝ ጽድቅ ነው። ልዩነት የለም። ምክንያቱም ሁሉም ንጢአትን ሰርተዋል፡ የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሶአቸዋል፡ በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ቤዛነት እንዲያው በጸጋው ጸድቀዋል፡ በደሙም በሆነው እምነት፡ እግዚአብሔር የማስተሰራየ መሥዋዕት አድርጎ አቅርቧል፡ ይህንም ያደረገው ቀድሞ የተፈጸመውን ንጢአት ሳይቀጣ በትዕግስት በማለፍ ጽድቁን

ለማሳየት ነው። በአሁኑ ዘመን ይህን ያደረገው፡ ጽድቁን ይኸውም እርሱ ራሱ ጽድቅ ሆኖ፡ በኢየሱስ የሚያምነውን የሚያጸድቅ መሆኑን ለማሳየት ነው" (ኖሜ 3 : 20-26)።

የእግዚአብሔርን ጽድቅ እንዳየን ችግራችን ይፈታል። እግዚአብሔር ካዳንን በኋላ አላዳንኳችሁም አይለንም። ምክንያቱም እርሱ ጽድቅ ነው። ንጢአተኛ ሊሆን አይችልም። ስለዚህ መንግሥተ ሰማያት የምንገባው በሰው ጽድቅ አይደለም። ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባታችንን ሰይጣንም ሆነ መላዕክት ሊቃወሙት አይችሉም። ምክንያቱም ድነትም ሆነ ጽድቅ ያገኘነው በእግዚአብሔር ነው።

ይህ በመልካም ሥራችን ላለመዳናችን ሕያው ማሰረጃ ነው። ምናልባት እንዳንይች ሕጉን ሳልጠብቅ ከዳንኩ፣ ሕጉን መጠበቅ ምን ያደርግልኛል ብለው ያስባሉ። ቁጥር 27፡ 28 እና 31ን እናንብብ "ታዲያ ትምክህት ወዴት ነው? እርሱግ ቀርቶአል። በየትኛው ሕግ? በሥራ ሕግ ነውን? አይደለም። በእምነት ሕግ ነው እንጂ። ማንም ሰው ሕግን በመፈጸም ሳይሆን፣ በእምነት እንደሚጸድቅ እናረጋግጣለን። ... ታዲያ እንዲህ ከሆነ ከእምነት የተነሳ ሕግን ዋጋ የሌለው እናደርግ ይሆን? ፈጽሞ አይደረግም። ሕጉን እናጸናለን እንጂ።" ጳውሎስ እዚህ ጋ የሚጠቀመው "አይደለም" ጠንካራ ነው። ሕጉን መጠበቅ ብቻ አይደለም በክርስቶስ ኢየሱስ ላይ ባለ እምነት እናጸናለን እንጂ።

ይህንን ነገር እንደሚከተለው ላብራራው። የእባባ ማስቀመጫውን ለበርኩ። ይህ ማለት ንጢአትን በመሥራቱ ሕጉን ተላለፍኩ። ምናልባት ሕጉን ተቀብያለሁ ብዬ ችክ ማለት እችላለሁ። ምክንያቱም ሁለት አማራጮች ሰላላኝ ነው። ለምሳሌ አውቆብሱ ላይ ከመሳፈራ በፊት ትኬት እገዛለሁ። አለበለዚያ ሰውርድ አጥፍ እከፍላለሁ። በሁለተኛው መንገድ ሕጉን ማጽናት እችላለሁ። መደበኛ ትኬት ካልገዛሁ ሁለት

እጥፍ የመክፈል ቅጣትን መቀበል አለብኝ፡፡ ሰንደርሰ ጠብቀን አይባልም፤ በመስኮት ወጥቶ መርጥም አይቻልም፡፡ ምክንያቱም ይህ የማይቻል ነገር ነው፡፡ ስለዚህ የድርጅቱን ቅጣት በመቀበል ሕጉን ጽኑ እናደርገዋለን፡፡

ከእግዚአብሔር ሕግ የሚያመልጥ በምድር ላይ ማንም የለም፡፡ ሁላችንም ኅጢአትን ሠርተናል፡፡ ልጁን የሰጠን እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን፤ ኅጢአትን ያደረግን እንኳ ብንሆን ኢየሱስ ለኛ የተሰጠ ዋጋ ነው፡፡ ዛሬ እግዚአብሔርን በማመን ሕጉን እናጸናለን፡፡ ሰይጣንም ምንም ያበለን የእግዚአብሔር ልጅ ቅጣታችንን በመስቀል በመሰቃየት እንደተቀበለን እናውቃለን፡፡

ሕጉ ኅጢአትን የሰራ ሁሉ መቀጣት አለበት ይላል፡፡ ልጁ ለኔ ስለተቀጣልኝ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን፡፡ ልጁ ኢየሱስ በመስቀል ስለተፈረደበት ዛሬ እኛ መጻን ሆናልናል፡፡ ስለዚህ ኢየሱስን ሰቀበል የእግዚአብሔርን ጽድቅ እቀበላለሁ፡፡ በኢየሱስ ወደ እግዚአብሔር መምጣት ሆናልኛል፡፡ ኢየሱስን ስለሰጠኝ እግዚአብሔር እንደሚወደኝ እርግጠኛ ነኝ፡፡ ስለዚህ በእግዚአብሔር ፊት ስመላለስ በፍርሃት አይደለሁም፡፡ ምክንያቱም በኔ ኅጢአት ምክንያት ኢየሱስ ተቀጥቶልኛል፡፡ ስለዚህም እግዚአብሔር የኅጢአቴን ክፍያ እሱም ኢየሱስን ከእጁ እንደወሰደ አይክደኝም፡፡

ዕድሜያቸው ወደ ዐሥራ ሁለት ዓመት የሚጠጋ ሁለት እህቶች ነበሩ፡፡ አንድ ክርስቲያን ወንድም ስለ ድነታቸው ሲጠይቃቸው በዕድሜ ከፍ የምትለው “በእግዚአብሔር ጸጋ ድኛለሁ” ብላ መለሰችለት፡፡ ታናሽዬዋ ግን “በእግዚአብሔር ጽድቅ ሳላቋርጥ ድኛለሁ” አለችው፡፡ በእውነት መልሳቸው ግሩም ነው፡፡ በሰው የማይታሰቡ መልሶች ናቸው፡፡

የእግዚአብሔር ጽድቅ አይለወጥም፡፡ በእኛ ላይ ምንም ይድረስ ራሳችን የምናሰበው ምንም ይሁን መጻናችን የማይለወጥ ሆኖ ይቆያል፡፡ የኛ ድነት የማይናወጠው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው፡፡ እግዚአብሔርን ጽድቅ አልባ የሚያደርግ ስለሌለ የተባረከ ይወጣል፡፡ እውነታው ይህ ከሆነ፤ የእግዚአብሔር ልጆች ከማመስገን እንዴት ያመልጣሉ?

ሰንድን፤ ከእግዚአብሔር እንድንሸከመው የተሰጠን ነገር አለ፤ ያም የክርስቶስ መስቀል ነው፡፡ መስቀል ካለ የምንፈራው ነገር የለም፡፡ እንጠፋለን ብንል “መስቀሉስ?” ብለን ጌታን እንጠይቀዋለን፡፡ አንድ ነገር ልንገራችሁ እግዚአብሔር መስቀሉን ያከብረዋል፡፡ ልጁን የሰጠን በመስቀል እንዲሞት ነው፡፡ በልጁ ሞት ወደ እርሱ እንመጣለን፤ ይህ የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው፡፡

በኢየሱስ ጽድቅ መጻናችን የዐዲስ ኪዳን ትምህርት አይደለም፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለን የእግዚአብሔር ጽድቅ አድኖናል ነው፡፡ የኢየሱስ ጽድቅ ኢየሱስ በእግዚአብሔር ፊት ለእኛ ዋጋ ሙሉ እንዲሆን ያደረገው ነው፡፡ የርሱ የግል ጽድቅ ከእኛ ድነት ጋር አይገናኝም፡፡ በጽድቅ ኃጻና ሰንቀመጥ የምንይዘው ራሱን ክርስቶስን እንጂ የእርሱን ጽድቅ አይደለም፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስ ራሱ የጽድቅ መጎናጸፊያ ሆኑን ይላል፡፡ (1 ቆሮ 1 ፥ 30) ስለዚህ በእርሱ ጸድቀናል፡፡ ይህ ማለት ግን በእርሱ ጽድቅ አልሆነም፡፡ ወደ እግዚአብሔር የምንቀርበው በኢየሱስ በራሱ በኩል ነው፡፡

ይህ የእግዚአብሔር ጽድቅ ማለት እኛን ያዳኑን እግዚአብሔር ጸድቅ እንደሆነ ያሳየ ነው፡፡ ጾም ዕዳችንን ለመክፈል ችሏል፡፡ እኛ ልንቀበለው የተገባን ቅጣትን ሌላ ሰው ተቀበለን፡፡ ስለዚህ አምልጠው ለመውጣት እንደሚጥሩ እሰረኞች አይደለንም፡፡ በፍጹም እዳችን ስለተከፈለ ዛሬ ነጻ ወጥተናል፡፡

አሁን ጽድቅ የሆነው ለምንድን ነው ብለን እንጠይቅ ይሆናል። ለምሳሌ በአውቶቡስ ላይ ኪስ አውላቂ ነህ ብለን እናስብ። ተደረሰብህና ተያዘክ፤ እናም ወደ ዳኛ ቀረብክ። ዳኛው ዞርሳ እንደሰረቅህ ሲጠይቅህ አዎን ብለህ የእምነት ቃልህን ሰጠህ። ዳኛውም የሰረቅከውን እንድትመልስ ፈረደብህ። የሰረቅከው በእጅህ ካለ በተላሉ ትመልሰዋለህ። ነገር ግን በእጅህ ከሌለ ሳጠፋኸው ጥፋት መቶ ዶላር ትቀጣለህ። መቶ ዶላር ከሌለህ? በዚያን ሰዓት ባትከፍል እንኳ ፍርድ ቤቱ ስቀቀህ እንበል። ሌብነትህን ትተህ እንኳ ሰውዬውን ባየኸው ቁጥር ትደገግላለህ። ሳጠፋኸው ጥፋት ግን ከከፈለህ ግን እንድትከፍል ይጠይቀኛል ብለህ ስለማትፈራ ዳኛውን መንገድ ስታየው አትደነግጥም። ከዚህ በተመሳሳይ ኅጠአተኛ ነበርቡ። ነገር ግን እግዚአብሔርን (ዳኛውን) ሳየው አንድ ጊዜ ስለከፈለኩ ዳግም እንደማይጠይቀኝ እርግጠኛ ነኝ። ስለዚህም አሁን ጽድቅ ሰው ነኝ፤ የጸደቅሁ ኅጠአተኛ። ኅጠአትን ሠርተናል በልጁ ሥራ ግን ጽድቀናል። በእግዚአብሔር ፊት ጽድቅ ነን፤ ጽድቅ ማለት ፅዳዬን በከፈለልኝ በልጁ በኩል በእግዚአብሔር ፊት ጽድቅ ሰው ሆኖ ተቆጥራለሁ ማለት ነው። ታሪኩ ላይ ያለውን ሌባ ብዙን፤ መቶ ዶላር ተከፍሎልኛል ማለት ነው። እግዚአብሔር መቶ ዶላርን አልቀበልም ካለ አለክአሁን ኅጠአተኛ ነኝ። እርሱ አንድ ጊዜ ከተቀበለ፤ ከዚህ በኋላ ኅጠአተኛ አይደለሁም።

የኢየሱስ ጽድቅ የኛ አዳኝ እንዲሆን አበቃው፤ በመስቀል ጽድቅን ስለፈፀመ እኛን አዳነን። የእግዚአብሔር ጽድቅ በክርስቶስ በኩል ለእኛ ይገለጻል።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- የኢየሱስ ጽድቅ እርሱን ለእኛ የኅጠአት ዋጋ ብቁ የሚያደርገው የራሱ ጽድቅ ነው።
- የክርስቶስ ጽድቅ እኛን ማዳን ዚችል ኖሮ መስቀል ባላስፈለገ ነበር።
- የክርስቶስ ሕይወት እኛን ከማጽደቅ ይልቅ ይኮንናል።
- የዳንኑው በክርስቶስ ጽድቅ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጽድቅ ነው።
- እግዚአብሔር እኛን በሚያድንበት ጊዜ እንኳ ቢሆን ስጽድቁ ይጠነቀቃል።
- ለማዳን የመረጠው መንገድ ከባድነት ጋር የማይገጥም ከሆነ ለማዳን አይጠቅምም።
- ምግባራችንን የጠበቅን ከሆንን፤ እግዚአብሔር ማንነቱን በሚያሳንስ መንገድ ተጠቅሞ እንዲያድነን አንፈልግም።
- እኛን የሚያድንበት መንገድ የእርሱን ክብር መቀነስ የለበትም።
- ድንቅ ዝም ብለን ድንገተኛ ማለት አይደለም፤ እግዚአብሔር እኛን ለማዳን ውድ ልጁን መስጠት ነበረበት በዚህም የሰይጣንን አፍ ዘጋ።
- እግዚአብሔር ሰውን ዛይወድ ኖሮ የእግዚአብሔር ጽድቅ በአስፈሪ ፍርድ በተላሉ ይረጋገጥ ነበር።
- ድንቅ የተመሰረተው በእግዚአብሔር ፍቅር ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጽድቅ ላይ ነው።
- ፍቅር ልጁን እንዲሰጠን ወደ መስቀል መራው፤ መስቀል ላይ የተሰራው ጽድቅ እኛን አዳነን።
- የእግዚአብሔርን ጽድቅ /ኢየሱስን/ ካልያዝን ሆኑን በመቀጣት እናጸናለን።